

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, VELJAČA 2010. ■ GODIŠTE IV ■ BROJ 18 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1847-4076

5

DOGAĐAJNICA

Pedeseta obljetnica smrti
bl. Alojzija Stepinca
u Požegi

Redovnice su u današnjem
potrošačkom društvu
poseban znak

Katolička škola mjesto
je traženja cjelovite istine

14

ŽIVOT MLADIH

Crkva nam je potpora na putu
odrastanja

Virovitički klasičari izdali
školski list

16

IZ NAŠEG CARITASA

Unatoč materijalnim
poteškoćama vjernici pokazali
svoju solidarnost

19

OBITELJ

Pravi hrvatski dobrotvori jesu
oni koji ovu zemlju obogaćuju
čovjekom

19

GOSPODARSTVO

Najmoćnije oružje na svijetu
jesu ljubav i molitva

19

ŽUPNI SLIKOPIS

Župa blaženog Alojzija
Stepinca u Virovatici

Ne živi čovjek samo
o kruhu, nego o svakoj riječi
što izlazi iz Božjih usta (Mt 4,4)

IZ KORIZMENE PORUKE BISKUPA ANTUNA ŠKVORČEVIĆA

Braćo i sestre! Po uzoru na bl. Alojzija Stepinca nadimo ove korizme svakodnevno vremena ispitati sebe pred Bogom živimo li u skladu s njegovim glasom u našoj savjesti. I ove korizme neka vaša ispovijed bude dragocjeno i posve iskreno poniranje u sebe, važan korak u ostvarivanju vašega ljudskog dostojanstva kako biste pomireni s Bogom nastojali živjeti obraćeno u skladu sa savješću.

KORIZMENA PORUKA BISKUPA ANTUNA

Ovo je naša slava: svjedočanstvo naše savjesti

(2Kor 1,12)

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
bogoslovi i vjeroučitelji,
dragi vjernici!*

Na euharistijskom slavlju prve korizmene nedjelje slušamo odlučnu Isusovu riječ upućenu Napasniku: »Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta« (Mt 4,4). U ozračju Svećeničke godine i o pedesetoj obljetnici smrti hrvatskoga blaženika, ta nam riječ u sjećanje priziva dva svetačka lika: sv. Ivana Vianneya i bl. Alojzija Stepinca. Obojica su vrlo konkretno po njoj živjela. Želio bih da nam svojim primjerom i zagovorom pomognu nasljedovati ih tijekom ove korizme, kako bismo bolje razumjeli istinu o sebi u Isusovu svjetlu.

Oduprijeti se Zlome poput sv. Ivana Vianneya

1 Svjedoci smo kako se u nas gotovo svakodnevno javnosti otkrije poneko nedjelo korupcije, krađe ili prijevare. Visoki dužnosnici i novinari pozivaju službe – od policije i Državnoga odvjetništva do sudova i

zatvora – neka rade svoj posao kako bi se, kažu, zlu stalo na kraj. Premda je borba sredstvima pravne države veoma važna, ipak se pitanje zla ne može svesti samo na izvanjsku materijalnu razinu, niti se može samo na toj razini iskorijeniti. Zlo ima svoj izvor u dubini našega bića, sastavnim je dijelom misterija čovjekove slobode, stoga pozornost usmjerimo na tu stranu. Sveto pismo kaže a iskustvo nas opominje da čovjekova sloboda nije smireno statično stanje duha, nego stvarnost u kojoj se čovjek sučeljuje sa Zlim. Đavao napastuje našu slobodu, želi je uplesti u svoje podmukle igre, prevariti nas i zavesti da odaberemo gubitništvo. Sv. Ivan Vianney posve je ozbiljno shvaćao stvarnost Zloga te je ušao u borbu s njime. Djetinjim, a danas možemo reći, svetačkim se povjerenjem predao Bogu, molitvom se združio s Isusom Kristom, a postom i djelima pokore snažno svjedočio da ne živi samo o kruhu. Lomio je okove vlastite sebičnosti kojom ga je Zli želio okovati, a snagom se Duha Božjega suprotstavio vlasti Zloga i – pobijedio.

Poučeni njegovim primjerom i mi Zloga zaustavimo na vratima vlastite savjesti i ne dopustimo mu ulaz u prostore naše slobode. Ozbiljno nastojmo i ove korizme u zajedništvu s

Isusom Kristom prepoznavati djela Zloga u našim životima i u društvenoj stvarnosti, te mu revnom molitvom, postom i pokorom oduzmimo moć nad našim dušama. Pozivam vas, braćo i sestre, da se hrabrošću, vjerom i upornošću sv. Ivana Vianneya a prema Isusovoj riječi borite protiv utjecaja Zloga, vježbate svoj duh u slobodi, te se učvrstite u opredjeljenju za Boga i za dobro!

Biti čovjek savjesti poput bl. Alojzija Stepinca

2 I naš je blaženi Alojzije Stepinac – u svjetlu navedene Isusove riječi – osobito pozornost posvetio vlastitoj savjesti. Savjest je, kako uči II. vatikanski sabor »najsakrovitija jezgra i svetište čovjekovo, gdje je on sam s Bogom, čiji glas odzvanja u njegovoj nutrini«. Sabor još kaže: »U dubini savjesti čovjek otkriva zakon koji on sam sebi ne daje, ali kojemu se mora pokoravati. Taj glas, što ga uvijek poziva da ljubi i čini dobro a izbjegava zlo, kad zatreba, jasno odzvanja u intimnosti našega srca (...). Čovjek naime ima u srcu zakon što mu ga je Bog upisao.« (GS 16). U vremenima kad je zlo postalo sastavnicom državnoga sustava, Stepinac

Svjedoci smo kako se u nas gotovo svakodnevno javnosti otkrije poneko nedjelo korupcije, krađe ili prijevare. Visoki dužnosnici i novinari pozivaju službe – od policije i Državnoga odvjetništva do sudova i zatvora – neka rade svoj posao kako bi se, kažu, zlu stalo na kraj. Premda je borba sredstvima pravne države veoma važna, ipak se pitanje zla ne može svesti samo na izvanjsku materijalnu razinu, niti se može samo na toj razini iskorijeniti. Zlo ima svoj izvor u dubini našega bića, sastavnim je dijelom misterija čovjekove slobode, stoga pozornost usmjerimo na tu stranu.

Od srca Vam zahvaljujem na velikodušnosti i suosjećajnosti koju ste iskazali po svim našim župama u nedjelju, 17. siječnja ove godine. Svojom ste molitvom i darom za teško nastradalu braću i sestre u potresu na Haitiju neizmjereno pomogli. Svi vam oni zahvaljuju na kršćanskoj ljubavi i pruženim rukama koje su sakupile i poslale 300.000,00 kuna pomoći.

je dosljedno slijedio svoju savjest. Na montiranom procesu izjavio je poput sv. Pavla: »Braćo, ja sam mirne savjesti« (Dj 23,1). Usprkos vremenu kad su mnogi popustili napastima grijeha i postali žrtvama Zloga, Stepinac je odgajao svoju savjest, nalažeći u Božjoj riječi svjetlo za svoj put. Svjedočki je živio svoje dostojanstvo unatoč snažnim političkim pritiscima te svjesno i opredijeljeno ustrajavao na putu poštenja. Radije je podnosio žrtvu nepravedne presude, nego da izda svoju savjest. Bio je uvjeren u istinitost Pavlovih riječi: »Ovo je naša slava: svjedočanstvo naše savjesti« (2 Kor 1,12).

Braćo i sestre! Po uzoru na bl. Alojzija Stepinca nađimo ove korizme svakodnevno vremena ispitati sebe pred Bogom živimo li u skladu s njegovim glasom u našoj savjesti. I ove korizme neka vaša ispovijed bude dragocjeno i posve iskreno poniranje

u sebe, važan korak u ostvarivanju vašega ljudskog dostojanstva kako biste pomireni s Bogom nastojali živjeti obraćeno u skladu sa savješću.

Činiti dobro sa sv. Ivanom Vianneyem i bl. Alojzijem Stepincem

3 Podsjetio bih na još jednu osobitost sv. Ivana Vianneya i blaženoga Alojzija Stepinca. Obojicu je tankočutna savjest potaknula na snažnu zauzetost za siromašne pa je tako Ivan Vianney utemeljio dobrotvornu ustanovu Providence, a Alojzije Stepinac Caritas. Pokrenuli su veliki val dobrote kojom su mnogi žalosni utješeni, gladni nahanjeni, potrebni odjeveni, osamljeni obradovani. Eto nam ove korizme još jednoga djela za nasljedovanje!

Braćo i sestre. Od srca Vam zahvaljujem na velikodušnosti i suosjećajnosti koju ste iskazali po svim našim župama u nedjelju, 17. siječnja ove godine. Svojom ste molitvom i darom za teško nastradalu braću i sestre u potresu na Haitiju neizmjereno pomogli. Svi vam oni zahvaljuju na kršćanskoj ljubavi i pruženim rukama koje su sakupile i poslale 300.000,00 kuna pomoći. Pozivam vas da i ove korizme vježbate otvorenost srca za brojnu braću i sestre koje

je na području naše Biskupije snašla nevolja siromaštva. Posvjedočite im ponajprije duhovnu molitvenu solidarnost, a dok na pobožnostima križnog puta budete očitovali svoju blizinu Isusovim patnjama, ne zaboravite da on trpi i u našoj siromašnoj braći i sestrama. Darujte za njih svoj korizmeni novčani dar kojega će vaši svećenici prinijeti na oltar u našoj katedrali na Veliki četvrtak za mise posvete ulja.

Neka bude »slava, čast i mir svakomu koji čini dobro« (Rim 2,10). Od srca vas pozdravlja i blagoslivlja vaš biskup

+ Anđelo Šturm

Požega, 10. veljače 2010.

Pozivam vas da i ove korizme vježbate otvorenost srca za brojnu braću i sestre koje je na području naše Biskupije snašla nevolja siromaštva. Posvjedočite im ponajprije duhovnu molitvenu solidarnost, a dok na pobožnostima križnog puta budete očitovali svoju blizinu Isusovim patnjama, ne zaboravite da on trpi i u našoj siromašnoj braći i sestrama. Darujte za njih svoj korizmeni novčani dar kojega će vaši svećenici prinijeti na oltar u našoj katedrali na Veliki četvrtak za mise posvete ulja.

PEDESETA OBLJETNICA SMRTI BL. ALOJZIJA STEPINCA U POŽEGI

Sadašnje vrijeme traži svjesno izgrađenog vjernika

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Učenci Katoličke osnovne škole u Požegi na euharistijskom slavlju

Vjernici grada Požege svečanim euharistijskim slavljem u drevnoj crkvi sv. Lovre proslavili su 10. veljače svoga suzaštitnika bl. Alojzija Stepinca. Slavlje u crkvi koja čuva moći hrvatskog blaženika predvodio je krčki biskup Valter Župan u koncelecijaciji s dijecezanskim biskupom Antunom Škvorčevićem, kanonicima Stolnog kaptola na čelu s prepoštom Josipom Devčićem, svećenicima Katedralnog arhiđakonata predvođenima arhiđakonom Vjekoslavom Marićem. Na početku misnog slavlja u svom pozdravu biskup Škvorčević podsjetio je kako je prije pedeset godina zagrebački nadbiskup kardinal Alojzije Stepinac, zatočenik savjesti, osuđenik namještenog komunističkog procesa predao Bogu svoju plemenitu dušu u svom rodnom Krašiću. "Vjernom pastiru i branitelju ljudskog dostojanstva povjerili smo našu Biskupiju te ga častimo kao drugog njezina nebeskog zaštitnika. Ubrzo nakon proglašenja blaženim, prigodom posвете ove požeške drevne crkve sv. Lovre, godine 1998. postavili smo ga za njezina drugog zaštitnika i u ovaj oltar ugradili dio njegova smrtnog tijela, kao trajni podsjetnik na veličinu njegova

duha u krhkom, smrtnom tijelu", istaknuo je biskup Škvorčević.

U propovijedi krčki biskup kazao je da to nije tek puko spomen slavlje, nije tek puki spomen prošloga. Blaženi Alojzije ostao je čvrst u svojoj vjeri Isusu Kristu uz najveće poteškoće. One koji su i uz cijenu života ostali čvrsti i svjedočili da je ono što Bog govori i nudi čovjeku jedino dobro za čovjeka i da sve drugo što nije u skladu s time jest za čovjeka pogubno, te je ljude, objasnio je dalje biskup, Crkva od početka nazivala svjedocima -mučenicima. "Zato i mi danas slavimo dan pobjede blaženog Alojzija, da nam bude kod Boga zagovornik, ali i da se na njegovu primjeru nadahnemo. Možemo kazati da je vrijeme poslije godine 1945., kada je blaženi Stepinac trebao hrabro i uz razna trpljenja ostati vjeran Bogu i narodu, bilo za nas prijelomno. Do tada je donekle kod nas biti vjernik, kršćanin bilo opće prihvaćeno kao nešto normalno i u redovitom životu nije trebalo baš neke posebne hrabrosti za očitovanje svoga vjerskog uvjerenja. Nakon te godine prilike su se počele mijenjati. U takvih prilikama čovjek treba biti izgrađen i svjestan kao vjernik želi li ostati dosljedan i vjeran Bogu. Od vremena kada je blaženi Alojzije otvoreno na sudu posvjedočio svoju pripadnost Bogu pa sve do danas vrijeme je koje traži svjesnoga, izgrađenoga, inteligentnoga vjernika", poručio je biskup Župan.

Upravo na početku takvog vremena koje je od nas počelo zahtijevati jasnije i izgrađene stavove, nastavio je biskup, Bog nam je dao pastira, nadbiskupa zagrebačke Crkve koji je jasno posvjedočio kako se ostaje vjeran Bogu i povjerenom narodu hrabro stojeći na strani istine. "Da bi vjernik bio u stanju bez straha i nesigurnosti živjeti ono što vjeruje potrebno je dublje upoznavati svoju vjeru i razumjeti što u ovom vremenu Bog očekuje od mene, od naše župe. Mi smo poslani biti svjedoci onoga što je Isus učio i živio, svjedoci Božjeg života, Božjeg načina mišljenja. Svjedočiti vjeru može samo onaj tko je doživio obraćenje i ima vjerničko iskustvo, ne onaj tko je narod časti usnama, a srce mu je daleko od mene" i "Neće ući u kraljevstvo nebesko tko mi govori: Gospodine, Gospodine, nego tko čini volju moga Oca koji je na nebesima". Čini se da i kod nas ima toga: Gospodine, Gospodine, ali naš život ne pokazuje dovoljno da vjerujemo što govorimo", upozorio je biskup Župan.

Misno slavlje na kojem su pored brojnih vjernika sudjelovali i učenici prvih razreda Katoličke osnovne škole u Požegi koji su pjevali pjesme posvećene hrvatskom blaženiku, završilo je molitvom za Požešku biskupiju. Među sudionicima slavlja bila je i molitvena zajednica bl. Alojzija Stepinca iz Nove Gradiške.

Stotinjak sati čitali Bibliju u pripravi za Stepinčevo

U mladoj virovitičkoj župi bl. Alojzija Stepinca u Milanovcu, nedaleko od Virovitice, svečanim euharistijskim slavljem proslavljen je zaštitnik župe. Misno slavlje predvodio je Branko Gelemanović, daruvarski župnik i dekan Pakračkog dekanata. U prigodnoj propovijedi Gelemanović svjedočio je o svome osobnom iskustvu vezanome uz blaženika. Spomenuo je da je rođen iste godine kada je bl. Stepinac umro. Zbog medijske propagande imao je negativno mišljenje o Stepincu. Međutim, kad je došao u sjemenište i kroz studij teologije upoznao ga je u pravome svjetlu. Ističući neke blaženikovke misli, posebno je naglasio njegovu hrabrost iskazanu u burnim poslijeratnim vremenima.

– Osobe poput blaženoga Stepinca, kojima je Isus Krist bio jedino mjerilo života – istaknuo je – pravi su uzor svakom vjerniku za sva vremena pa tako i nama u ovom današnjem materijalističkom vremenu gdje se za uzore nastoje postaviti ciljevi suprotni katoličkom poimanju života.

Za sam blagdan vjernici su se pripremali cjelodnevnom čitanjem Biblije koje je počelo 4. veljače nakon večernje mise u 18 sati, a završilo 8. veljače u 22 sata. Čitalo se u kontinuitetu i izmjenjivanjem, tako da je jedna osoba čitala po pola sata, a dvije su osobe sa strane pozorno slušale i prekidalno se samo za vrijeme misnih slavlja. (Lj. Maljur • Snimio: Ljubo Maljur)

PROSLAVLJEN BLAGDAN BL. ALOJZIJA STEPINCA U NOVSKOJ

Stepinac je Hrvatsku učinio zemljom nade

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Zdravko Sever

Na blagdan bl. Alojzija Stepinca 10. veljače nova župa u Novskoj proslavila je svoga nebeskoga zaštitnika i pedesetu obljetnicu njegove smrti. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je prvi put u novoj, još nedovršenoj crkvi biskup Antun Škvorčević s kojim su koncelebrirali svećenici Novljanskog dekanata na čelu s dekanom Milanom Vidakovićem. U punoj crkvi uz župljane je bio nazočan i gradonačelnik Antun Vidaković te predstavnici gradskih udruga. Vjernici su se

trodnevicom pripravili za blagdan tako da su se uz redovita liturgijska slavlja u novoj crkvi kontinuirano, dan i noć smještivali u čitanju cijeloga *Svetoga pisma*.

Župnik Pavao Mokri na početku je pozdravio biskupa i sve nazočne. Biskup je u svojoj uvodnoj riječi podsjetio na pedesetu obljetnicu blažene smrti Alojzija Stepinca kazavši da su na njegovu grobu započela okupljanja, molitve, zahvalnosti i poštovanja koja traju pola stoljeća i kako je slavlje u Novskoj sastavni dio

toga povijesnoga hoda te je poželio da snaga Blaženikove nepokolebljive vjere i neslomljive nade uđe u srca novljanskih vjernika te Novska bude duhovno jak i velik grad.

U homiliji je biskup Škvorčević istaknuo kako su Stepinca resile tri vjernosti: vjernost Bogu, savjesti i čovjeku te kako je po njima učinio Hrvatsku zemljom nade u vremenima kad je čovjek postao igračkom triju totalitarizama: nacizma, fašizma i komunizma. Naglasio je kako su i danas Hrvatskoj potrebni ljudi koji stoje na Božjim pozicijama u konkretnom djelovanju, kako u privatnom tako i u javnom životu.

Na svršetku slavlja biskup je predvodio molitvu za Požešku biskupiju i novljansku župu, koje su pod zaštitom bl. Alojzija, te čestitao je župljanima blagdan njihova zaštitnika. Primivši blagoslov vjernici su krenuli u ophod oko oltara na kojemu su bile moći bl. Alojzija te mu tako iskazali svoje poštovanje i uputili osobne molitve. Nakon toga slijedio je u župnoj dvorani program druženja uz domjenak koji su priredile marljive župljanke. Proslava je završila u nadi da će se iduće godine blagdan bl. Alojzija moći proslaviti u dovršenoj župnoj crkvi.

SLAVLJE BL. ALOJZIJA STEPINCA U STRAŽEMANU

Stepinac je najbolji orijentir hrvatskom narodu

U župnoj crkvi sv. Mihovila u Stražemanu svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio kaptolački dekan i jakšićki župnik Josip Bogović slavljen je 10. veljače blagdan bl. Alojzija Stepinca. To je prva crkva u kojoj su još 1981. godine postavljeni likovi blaženoga Alojzija Stepinca i blaženoga Ivana Merza zahvaljujući tadašnjem i sadašnjem župniku msgr. Josipu Devčiću koji je zbog toga završio i u zatvoru.

Kaptolački dekan Bogović u uvodnom dijelu slavlja podsjetio je kako je prije 50 godina svoju plemenitu dušu, ispaćenu mukom i križem blaženi Stepinac dao svome Bogu i Stvoritelju. U prigodnoj propovijedi Bogović je kazao kako je Stepinac bio trn u oku svima, staroj Jugoslaviji, vlastima u Zagrebu koje su ga u više navrata htjele likvidirati i komunističkoj vlasti koja se urotila da ga obori.

– Teško bijaše nadbiskupu kad je i dio svećenstva pao pod utjecaj komunističkih vlasti i osnovao svoje udruženje, nemajući hrabrosti i snage nositi breme vremena u kojemu su živjeli. Dosljedan kao uvijek, prihvatio je svoj križ i križ svoje Crkve i svojega naroda – istaknuo je dekan Bogović.

– Svojim ljudskim i duhovnim životnim putem blaženi Stepinac svojem narodu pruža svojevrсни kompas da bi se znao orijentirati: to su vjera u Boga, poštivanje čovjeka, ljubav prema svima sve do praštanja te jedinstvo s Crkvom kojoj je na čelu Petrov nasljednik. Znao je da se ne može popuštati kada je u pitanju istina i zbog toga mu je bilo draže prihvatiti patnju nego li izdati svoju savjest i iznevjeriti obećanje dano Kristu i Crkvi – istaknuo je Bogović.

(Lj. M. • Snimio: Duško Mirković)

U ORAHOVAČKOJ ŽUPI DAN ŽIVOTA SLAVILI KRŠTENJEM PETOGA DIJETETA U OBITELJI NIKOLIĆ

Ljudski je život najveća i nedodirljiva vrijednost

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Goran Lukić

Biskup Škvorčević s obitelji Nikolić i župnikom Ivanom Štrbencom

Dan života koji se u Crkvi slavi prve nedjelje u veljači proslavljen je i u svim župama naše biskupije, a posebno svečano bilo je u Orahovici. U župnoj crkvi Našašća sv. Križa središnje euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević. Kao dio proslave Dana života biskup je krstio Stjepana, peto djeteta u obitelji Sebastijana i Ane Nikolić. U pozdravnoj je riječi biskup istaknuo otajstvenost, nedokučivost, značenje i veličinu života kao Božjega dara te izrazio radost

što upravo u Orahovici može slaviti dan koji je u Hrvatskoj posvećen životu. Zahvalio je i čestitao supružnicima Nikolić na još jednome daru ljudskoga života te pozvao vjernike da poštuju obitelji s brojom djecom, budu promicatelji njihova dostojanstva i mole kako bi u Hrvatskoj porasla svijest o ljudskom životu kao najvećoj i nedodirljivoj vrijednosti.

Djelovanje po Isusovu nalogu

U homiliji biskup je – tumačeći navještenu Božju riječ – na temelju iskustva poziva Izaije proroka progovorio o čovjeku kao biću koje po Božjem naumu nadilazi samoga sebe i kako je Bog na vrhuncu objavio što o njemu drži kad je poslao svoga Sina da smrću na križu slomi moć smrti i uspostavi pobjedu uskrsnuća. Osvrnuo se na evanđelje o čudesnom ulovu ribe i istaknuo da se on mogao dogoditi jer su Petar i učenici prihvatili djelovati u skladu s Isusovim pozivom: bacili su mrežu na njegovu riječ. Kazao je da se život u našem postojanju ostvaruje u svojoj čudesnoj punini kad se usudimo – unatoč suprotnim glasovima i trendovima u javnosti – kon-

kretno djelovati po Isusovu nalogu. Zaključio je kako se bračni drugovi Nikolić nisu zaustavili na općem mnijenju nego su iznad svih ljudskih računa, na Božji poziv bacili mrežu, prihvatili i peto dijete i tako postali su-dionici čudesno umnoženog života, istinski graditelji hrvatske budućnosti i Božje vječnosti.

Tri desetljeća iščekivanja

Na svršetku misnoga slavlja domaći župnik Ivan Štrbenac zahvalio je biskupu na predvođenju slavlja krštenja petoga djeteta u jednoj obitelji istaknuvši kako se to prvi put dogodilo u trideset godina njegove župničke službe u Orahovici. Biskup je povjerio nazočnim vjernicima da razglase u Orahovici kako velika novost ovoga dana u Hrvatskoj nisu snijeg i hladnoća, nego novi ljudski život kojega je ovoj zemlji podarila Božja i roditeljska ljubav. Nakon slavlja u crkvi biskup se susreo s obitelji Nikolić u župnom domu gdje je iz bližega mogao upoznati velikuodušnost njihova opredjeljenja za život unatoč njihovim skromnim materijalnim mogućnostima.

SREDIŠNJE BISKUPIJSKO EKUMENSKO SLAVLJE U SLATINI

Živjeti evandeoske vrijednosti i poslanje

Prigodom Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana 23. siječnja u župnoj crkvi sv. Josipa u Slatini održano je središnje ekumensko bogoslužje Požeške biskupije. Predvodio ga je generalni vikar Josip Klarić, a u molitvi su sudjelovali pravoslavni paroh u Slatini o. Žarko Uskoković, evangelička pastorica u Slatini Katica Taiz, domaći župnik i dekan Slatinskog dekanata Vladimir Škrinjarić, svećenici Slatinskog dekanata te vjernici grada Slatine. Slavlje se odvijalo prema predlošku koji je za ovogodišnju Molitvenu osminu tiskan na temu "Vi ste tomu svjedoci" (Lk 24,48).

Na početku molitvenog slavlja generalni vikar je u ime požeškoga biskupa mons. Antuna Škvorčevića uputio prisutnima riječi pozdrava, posebno predstavnicima drugih kršćanskih zajednica. Uveo je vjernike u temu i geslo ovogodišnje Molitvene osmine te ih potaknuo da otvore svoja srca za djelovanje Duha Svetoga i svjedočenje vjere u Uskrsloga.

U homiliji je Klarić progovorio o vjeri u Isusa Krista, njegovu uskrsnuću i božanstvu naglasivši kako je ona temeljno polazište u nastojanju oko jedinstva svih kršćana. Vjera je ujedno poziv da svi kršćani žive evandeoske vrijednosti i poslanje.

O. Žarko Uskoković uputio je nazočnima svoju pozdravnu riječ i zahvalio za susret. Istaknuo je važnost izgradnje

duhovne dimenzije kod čovjeka stavivši u središte svega osobu Isusa Krista. Nazočnima se potom obratila evangelička pastorica Katica Taiz prenijevši pozdrave generalnog vikara Evangeličke crkve Branka Berića iz Zagreba požeškome biskupu Antunu i svima prisutnima.

(M.P. • Snimio: D. Šantoši)

BLAGDAN GOSPE LURDSKE U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Nema moralnoga zaokreta bez obraćanja Bogu

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Sedišnje slavlje blagdana Gospe Lurdske u Požegi bilo je 11. veljače u požeškoj katedrali gdje je svečano euharistijsko slavlje predvodio krčki biskup Valter Župan u koncelebraciji s požeškim biskupom Antunom Škvorčevićem, prepoštom Stolnog kaptola Josipom Devčićem te brojnim drugim svećenicima.

Odana hrvatska duša

Pozdravljajući krčkog biskupa te ostale svećenike i vjernike biskup Škvorčević kazao je kako su se sabrali u katedrali kako bi iskazali zahvalnost Isusovoj Majci, odanost i poštovanje i na taj način se priključili više od 150 godina dujoj tradiciji Marijinih štovatelja. Ubrzo nakon lurdske ukazanja štovanje Gospe Lurdske počelo je i u Požegi. Pred njezinim likom mnogi su se naši vjernici nastojali još dublje sprijatelжити s Isusovom Majkom te se zajedno s njome približiti njezinu sinu Isusu, kazao je požeški biskup, dodajući kako je naša hrvatska domovina bogata mnogim marijanskim svetištima i crkvama. Te crkve i svetišta svjedoče o odanoj hrvatskoj duši Isusovoj Majci.

“Preuzvišeni gospodine biskupe Valtere, Vi danas svjedočite onu vjeru i odanost koju živite zajedno sa svojim vjernicima u Vašoj Krčkoj biskupiji i po Vama se na ovom slavlju udružuje ta pobožnost našega Jadrana i Slavonije u jedno”, istaknuo je biskup.

Biskup Župan u uvodu je rekao kako je ovo slavlje čin zahvalnosti nebeskoj Majci za njezinu majčinsku brigu, ali i poticaj vjernicima da donesu odluku da će joj postati poslušni, jer samo tako mogu doći na put sreće i napretka.

U propovijedi je krčki biskup istaknuo kako se sadržaj svih Isusovih govora i čitava njegova djelovanja sastojao u tome da ljude pomiri s Bogom, da bi povjerovali da ih Bog zaista voli. Na toj crti bio je poziv koji je Majka Božja u Lurdu uputila ljudima. Ona je od njih zatražila pokoru, odnosno kajanje za ono što nije bilo ispravno i promjenu na dobro. Blažena Djevica Marija javila se u Lurdu i Fatimi, moleći ljude da poslušaju Boga. Uzrok svih napetih ljudskih odnosa i nepodnošljivih situacija su nesavjesnost i neobaziranje na ono što Bog govori čovjeku, dakle na-

puštanje Boga. Materijalizam je stvorio čitav jedan sustav mržnje koja je postala uzrokom nebrojenih nasilja i nepravdi, upozorio je biskup Župan, dodavši da je prvi primjer tome grijeh Adama i Eve. Korupcija, krađe i pronevjere svake vrste sile da se stvara sve skuplji aparat kontrole koji uza sve to ne uspijeva spriječiti zla. Unatoč stalnim pozivima na moralno ponašanje kao i pozivima na mir, nema ni mira ni željenog ponašanja. Nikakav moralni zaokret prema dobrome nije moguć, ističe biskup, bez obraćanja Bogu. Čovjek sam po sebi ne samo da ne može postići vječno spasenje, nego ne može na zadovoljavajući način urediti ni međuljudske odnose ovdje na zemlji.

Put dobra i mira

Upravo u sredini dvadesetog stoljeća koje je bilo stoljeće velike borbe i napada na duhovno i božansko, stoljeća rađanja i širenja ideja koje će uroditi ratovima, revolucijama i mnoštvom mrtvih te neizrecivim patnjama, Marija dolazi i pokazuje put dobra i mira. Ona ne govori ništa novo čega nema u evanđelju. Ona samo ponovno svojom prisutnošću ističe ono što je Isus rekao. Služenje Bogu i slušanje Boga ništa ne koristi Bogu već onima koji ga slušaju on podjeljuje dobročinstva, poručio je biskup Župan. Da bi se Bog mogao slušati traži se poniznost, odricanje vlastitog uskogrudnog mišljenja, odnosno obraćanje. Nije slučajno što je Marija i u Lurdu i u Fatimi izabrala vrlo skromne osobe i preko njih poslala svoju poruku ljudima. Uznositost i bahatost đavolske su osobine. Marija nam iz Lurda poručuje da treba raditi, moliti i Boga slušati jer samo tako ćemo postići istinsku sreću života, poručio je biskup Župan.

Misno slavlje završilo je pobožnošću pred kipom Gospe Lurdske. Pjesma i molitva u svjetlu brojnih svijeća posvjedočila je odanost i zahvalnost brojnih požeških vjerničkih srdaca Isusovoj Majci.

S upaljenim svijećama, molitvom i pjesmom na usnama završilo je misno slavlje pred kipom Gospe Lurdske

Zajedništvo GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević, v.d.

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Marina Čubrić

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Grafika Markulin, Lukavec

ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295
e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

BLAGDAN GOSPODINOVA PRIKAZANJA I DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

Redovnice su u današnjem potrošačkom društvu poseban znak

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu 2. veljače redovnice Požeške biskupije zajednički su proslavile Dan posvećenog života. Njihov susret počeo je u Dvorani bl. Alojzija Stepinca gdje im je predavanje održao mr. Josip Krpeljević na temu Posvećeni život u Crkvi i svijetu.

– Posvećenje ima dva značenja. Kada Bog nekog odabere za određenu službu u Crkvi, znači da ga je posvetio, a s druge strane redovnice i redovnici teže da sebe potpuno posvete svojoj službi, pa kažemo da su joj oni posvećeni i to kroz zavjete poslušnosti, siromaštva i čistoće – istaknuo je preč. Krpeljević dodavši da u Crkvi postoje sredstva posvećenja kao što su sakramenti i molitva. Dodao je da su u današnjem svijetu konzumerizma i hedonizma redovnici poseban znak jer se odriču svega onoga bez čega svijet navodno ne može.

Ljudi koji imaju srce za Boga

Nakon predavanja redovnice su u crkvi sv. Lovre izmolile molitvu Večernjih hvala te imale prigodu za ispovijed. Susret se nastavio euharistijskim slavljem u požeškoj katedrali koje je predvodio biskup dr. Antun Škvorčević. Misno slavlje započelo je svečanom procesijom u kojoj su bile i redovnice s upaljenim svijećama nakon čega je slijedio blagoslov svijeća.

– Blagdan Gospodinova prikazanja – kazao je biskup u propovijedi – želi nas uvesti u Otajstvo Isusove osobe zbog čega je ovo ponajprije Isusov blagdan, a kako uz njega ide i njegova majka Marija, ovo je dvostruki blagdan. U hrvatskoj tradiciji blagdan se naziva i Svijećnica po svijećama koje se blagoslivljaju, ali i Marinje jer je Marija u akciji. Ona nosi Isusa na rukama u hram pred Boga da bi izvršila Mojsijev zakon koji kaže da se svako prvorodenče četrdeseti dan nakon rođenja prikaže Gospodinu u spomen na događaj kada je Bog prisilio farao-na, usmrćujući egipatske prvorodence, a štedeći židovske, da pusti Izraelce iz egipatskog ropstva. To je sjećanje na veliki Božji zahvat slobode kako bi se svaki Židov podsjetio kako slobodu i zemlju duguje Bogu.

Biskup je zatim podsjetio na sam događaj u hramu i susret Isusa sa starcem Šimunom i proročicom Anom. – Gledajući današnju Hrvatsku, možemo reći da svatko od nas može biti Šimun, onaj koji vjeruje Bogu. Hrvatska ima najviše od onih koji poput Šimuna i Ane imaju srce za Boga. Bog kroz takve osobe može nešto činiti i u našoj zemlji – istaknuo je biskup Škvorčević.

Nije lako biti redovnica

Dodao je kako ovogodišnju Svijećnicu slavimo u Svećeničkoj godini. Unatoč tomu, upozorio je biskup, što danas ima puno prezira prema svećenicima i Crkvi mnogi se ipak mladi odlučuju za svećenički poziv. To je svojevrsno Božje čudo. Kako se na Prikazanje Gospodinovo slavi i Dan posvećenog života, biskup je progovorio i o redovničkom životu. – Redovnice ne samo da su svoj život poklonile Bogu, nego su dale i zavjet poslušnosti, siromaštva i čistoće. To nije lako jer ljudska sebičnost hoće suprotno, a one se vježbaju protiv te ljudske ranjene naravi. One uvijek iznova svjedoče svoje veliko predanje Bogu. Želimo danas zahvaliti za sve redovnice u našoj biskupiji kojih ima stotinjak – istaknuo je biskup. Nakon propovijedi redovnice su obnovile svoje zavjete te iskazale zahvalnost i vjernost Bogu.

DAN BRAKA U BEBRINI SLAVLJEN KRŠTENJEM ŠESTOG DIJETETA OBITELJI OLUJEVIĆ

Brak je Božja ustanova u kojoj su djeca Božji dar

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Goran Lukić

Užupnoj crkvi u Bebrini biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje prigodom Dana braka 14. veljače te krstio Tomislava, šesto dijete u obitelji Marka i Janje Olujević. Na početku slavlja župnik Marijan Golec pozdravio je biskupa. U svojoj uvodnoj ri-

ječ biskup je naglasio kako je brak između muškarca i žene Božja ustanova u kojoj se iz ljubavi prihvaćaju djeca kao najdragocjeniji dar Božji i najljepše što nam se može dogoditi. Čestitao je i zahvalio roditeljima za vjernost u braku i suradništvo s Bogom. Istaknuo je kako će ovo dijete po krštenju biti povjereno Isusu Kristu, njegovoj ljubavi koja je jača od smrti te pozvao prisutne da svatko sebe obnovi u svom opredjeljenju za Isusa Krista, za ono što su postali u krštenju.

U homiliji je biskup progovorio o modelu ostvarivanja čovjeka po ukorijenjenosti u Bogu, putu na kojemu se jedino može dosegnuti ono što je kao punina života upisana u našim čežnjama, a ostvarena u Isusovu uskrsnuću i u koju smo

uronjeni po sakramentu sv. Krštenja. Naglasio je kako je bračno zajedništvo u ljubavi znak i ostvarivanje Božjega nauka o čovjeku kao biću zajedništva, koje ima svoj izvor u Božjem trojstvenom zajedništvu te je potaknuo bračne drugove da vjeruju Bogu koji ih je stvorio i njegovu naumu koji je upisan u njihova srca. Protumačio je kako je Isus prozvao blaženima one koji u svom životu igraju na Božju kartu i s njime postaju pobjednici.

Nakon svete mise biskup se u župnom domu susreo s obitelji Olujević i zadržao se s njima u razgovoru. Pridružila im se i rodbinski povezana obitelj Kolundžić s brojnom djecom iz Slavenskog Kobaša koja očekuje rođenje još jednoga djeteta i slavlje svetoga krštenja s biskupom.

MJESEČNI SUSRET SVEĆENIKA BISKUPIJE U SVEĆENIČKOJ GODINI

Vjernici vole i poštuju dosljednog i čestitog upravitelja župe

Piše i snimio: Ivica Žuljević

Udvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu u Požegi održan je 18. siječnja redoviti mjesečni susret svećenika i đakona Požeške biskupije u Svećeničkoj godini. Susret je započeo molitvom Trećeg časa, a potom se svećenicima obratio biskup Antun Škvorčević podsjetivši kako sva poduzeća na kraju građanske godine rade inventuru i analiziraju uspješnost poslovanja te je pozvao svećenike da promisle o protekloj godini i sagledaju kako su je proživjeli na osobnoj duhovnoj razini i jesu li izvršili poslanje onako kako im je njihov vođa Isus Krist naložio.

Naša je stručnost prije svega duhovnost, istaknuo je biskup. Taj poticaj biskup je pojačao činjenicom da je ovo prvi susret u novoj godini, i to upravo u Svećeničkoj godini. Ujedno je zahvalio svim svećenicima koji su se odazvali pozivu i tako očitovali da im je stalo do osobne duhovne izgradnje. Biskup se nadalje osvrnuo na aktualna događanja u svijetu, posebice na potres na Haitiju te zahvalio svećenicima što su se zajedno s vjernicima uključili u biskupijsku molitvu i prikupljanje milodara za žrtve potresa.

Stručni teološki, pastoralni i duhovni dio susreta vodio je prof. dr. Tomislav Ivančić iz Zagreba na temu "Svećenik – Upravitelj otajstava Božjih i vremenitih dobara Crkve". Svoje predavanje započeo je etimološkom analizom naslova predavanja, a potom ukratko izložio ono što Zakonik kanonskog prava govori o upravitelju i upravljanju vremenitim dobrima. Nakon toga, citirajući ulomke *Svetog pisma*, prof. Ivančić je prikazao kako je Isus govorio o upravljanju i svojim nam primjerom posvjedočio. Ako je svećenik dosljedan i čestit upravitelj, vjernici će ga voljeti i poštivati, naglasio je prof. Ivančić. U posljednjem dijelu predavanja voditelj je progovorio o teološkom aspektu upravitelja i, naglasivši potrebu današnjega čovjeka za Bogom, istaknuo važnost uloge svećenika u današnjem društvu.

Nakon odmora Josip Devčić predstavio je svećenicima program biskupijskog hodočašća u Avilu i Fatimu. Zatim je generalni vikar Josip Klarić progovorio o drugim duhovnim vježbama za svećenike biskupije tijekom Svećeničke godine u Velikoj koje će se održati u ožujku. Ekonom

biskupije Ivan Nikolić izvijestio je o financijskom doprinosu svećenika biskupije za izgradnju crkve u Staroj Gradiški. Na posljetku biskup Antun osvrnuo se na raspored ovogodišnjih slavlja sakramenta svete Potvrde i u pripremi za njih predložio dekanatske susrete krizmanika s biskupom koje su župnici spremno prihvatili.

Slijedila je rasprava i razgovor koji je moderirao prof. Ivančić, a uključili su se svećenici s vlastitim iskustvima ili s pitanjima povezanim s temom susreta. U posljednjem dijelu programa prof. Ivančić je pomogao svećenicima u vježbanju osobne molitve.

Skupština našičkoga Ogranka Katoličkog društva prosvjetnih djelatnika

Pomažu drugima, mole i duhovno se obnavljaju

Piše: Marija Pepelko • Snimila: Lidija Gerendaj

Izveštajna skupština Ogranka Katoličkog društva prosvjetnih djelatnika Našičkoga dekanata u Požeškoj biskupiji održana je u pastoralnoj dvorani Emaus 1. veljače nakon mise u našičkoj župnoj crkvi pod motom „Sada ostaju vjera, ufanje i ljubav – to troje – ali najveća je među njima ljubav.“ Predsjednik Ogranka prof. Ivica Gerendaj podsjetio je na brojne aktivnosti u prošloj godini. Članovi ogranka tako su organizirano posjetili izložbu Blago našičkih franjevaca, sudjelovali na 15. našičkom Križnom putu, na svibanjskim i listopadskim pobožnostima u župnoj crkvi, na svetoj misi za maturante, a dio njih je školsku godinu završio sudjelovanjem na seminaru dr. Tomislava Ivančića na temu *Put do kvalitetnih promjena u hrvatskom školstvu*. Članovi su i novu školsku godinu započeli vrlo aktivno, sudjelovanjem na predavanju dr. Domagoja Sajtera na temu *Ekonomija zajedništva za učenike i profe-*

sore, a za Dan učitelja bili su na misnom slavlju. U studenom je organizirano hodočašće u Mariju Bistricu i Ludbreg.

Članovi ogranka organizirali su i sudjelovali u brojnim humanitarnim akcijama. Za obnovu našičkoga samostana i crkve darovali su 1.720 kuna, a Osnovnoj glazbenoj školi „Kontesa Dora“ darovali su Raspelo i lik Majke Božje u znak zahvalnosti za suradnju. Sudjelovali su u humanitarnoj priredbi OŠ I. B. Mažuranić u Orahovici, a 600 kuna zarađenih od prodaje knjige *Zajednički rast do zrelosti* darivali su učenici našičke gimnazije Katarini Studenić. Vjeroučitelji Nikolina Pavlović i Goran Knežević organizirali su u SŠ Isidora Kršnjavoga, u suradnji s Caritasom Požeške biskupije i Vijećem učenika, dobrotvornu akciju za siromašne učenike. Učenici šestih razreda OŠ kralja Tomislava s nastavnicama Dubravkom Zubak, Anom Katruša i Đurđicom Mašić

organizirali su humanitarnu akciju za pomoć bolesnoj učenici Nikolini Dundović.

Brojni članovi Ogranka redovito sudjeluju u liturgijskom slavlju kao čitači, pjevači u crkvenim zborovima, uređivači -suradnici župnoga lista *Dar* i župne mrežne stranice te kao volonteri Caritasu, članovi ŽPV-a te suradnici tečaja pripreme za brak. Članove je pozdravio i duhovni asistent fra Dragutin Bedeničić.

IDENTITET PROFESORA U KATOLIČKOJ ŠKOLI I NJEGOVA ODGOVORNOST ZA KATOLIČKI PROFIL ŠKOLE

Katolička škola mjesto je traženja cjelovite istine

Piše i snimila: Ljiljana Marić

Odgojno-obrazovni centar Požeške biskupije u suradnji s Forumom katoličkih prosvjetnih djelatnika organizirao je 9. siječnja u Požegi susret trajne formacije svih djelatnika katoličkih škola s područja biskupije. Cilj je ovoga susreta, kako je u pozdravnoj riječi kazao v.d. ravnatelj Odgojno-obrazovnog centra vlč. Iviča Žuljević, da djelatnici škole napreduju i u duhovnom, a ne samo u intelektualnom rastu. Podsjetio je kako je biskup Antun Škvorčević prigodom otvaranja Katoličke škole i Odgojno-obrazovnog centra istaknuo: »Ponovno se danas zaustavljamo pred potresnom činjenicom ljudskog postojanja i svjedočimo da je čovjek najčudnije Božje djelo, da se drama sadašnjosti i budućnosti svijeta i naše domovine događa ponajprije u ljudima, njihovim savjestima, slobodi i opredjeljenjima i da je u tom smislu odgoj i obrazovanje mladih naraštaja jedno od najtežih, ali najdragocijenijih služenja životu. Požeška biskupija, svjesna da je 'čovjek put Crkve', stavila je odgoj i obrazovanje djece i mladih među svoje pastoralne prioritete.«

Pomoći učenicima u duhovnom rastu

Ovaj susret, kazao je vlč. Žuljević, želi nas ohrabriti u našem djelovanju i vjerničkom životu kako bismo napuniti akumulatore duše. A u tome je nazočnima pokušao pomoći đakovačko-osječki pomoćni biskup i predsjednik Vijeća HBK za katehizaciju dr. Đuro Hranić u svome predavanju na temu »Identitet profesora u katoličkoj školi i njegova odgovornost za katolički profil škole«.

Posebnost je katoličke škole u tome, kazao je biskup Hranić, što cijeli školski sustav i svi njegovi čimbenici svjetlom kršćanske vjere obasjavaju i nadahnjuju sve spoznaje o svijetu, životu i čovjeku koje učenici postupno stječu kao i njihove međusobne odnose. Ona ima još jednu značajnu i posebnu karakteristiku: pomoći učenicima da u izgradnji svoje osobnosti

ujedno rastu u duhu novoga stvorenja što su postali na krštenju. Dakle, katolička škola kao svoj cilj postavlja onaj koji nadilazi svaku ljudsku ograničenost, u skladu s Isusovim zahtjevom: »Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski« – kazao je biskup Hranić dodajući da drugim riječima možemo reći da katolička škola uvažava i čovjekovu duhovnu dimenziju.

Moralno-etički identitet profesora

Moralno-etički identitet profesora, objašnjava biskup, znači da katolička škola nije niti podrazumijeva dva različita odgojna pravca: s jedne strane općeljudski odgoj i obrazovanje, a s druge strane vjerski odgoj i obrazovanje koji bi se odvijali odvojeno i paralelno, nego katolička škola želi ostvariti suglasje ovih odgojnih faktora. To suglasje provode profesori koji ujedno daju i identitet katoličkoj školi.

– Profesor u katoličkoj školi živi i radi u svijesti da je njegovo učiteljsko zvanje područje njegova apostolskoga poslanja i osobnoga služenja Bogu. Isus Krist, *Biblija* i živa kršćanska zajednica omogućuju katoličkom profesoru da bude živi svjedok općeljudskih i kršćanskih vrijednosti i svojim učenicima u školi i ljudima izvan škole. Evanđeoska dimenzija katoličkoga profesora i djelatnika u katolič-

koj školi nezamisliva je bez ostvarivanja njegova moralno-etičkog identiteta koji se živi na osobnoj razini, na razini škole, župne zajednice i na razini vlastite obitelji, ako je obiteljski čovjek – poručio je biskup Hranić.

Profesoru povezanost s Crkvom pomaže u poslanju

Katolička škola, zaključio je biskup, po svojoj je naravi mjesto kritičke prosudbe, kulturnog istraživanja te zato i mjesto traženja cjelovite istine te njezina posredovanja radi čega katolička škola ostvaruje pravu pastoralnu službu jer obavlja kulturno posredništvo, vjerna evanđelju i istodobno poštujući autonomiju i kompetenciju znanosti i znanstvenog istraživanja.

Nakon predavanja uslijedio razgovor o navedenoj u temi u što se uključio i biskup dr. Antun Škvorčević koji je kazao kako je temeljno pitanje: kako biti čovjek? Na to pitanje davani su kroz povijest, pa tako se daju i danas, različiti odgovori, a jedini koji je dao prvi odgovor na to pitanje, kazao je biskup Škvorčević, jest Isus Krist koji nam je ponudio Božji projekt o nama. – Ako se ostvarujem po nekim drugim projektima, pitanje je hoću li biti blagoslovljen kao što ću to biti po Božjem projektu. Temeljno je naše pitanje hoćemo li sebe i druge gledati u svjetlu Božjeg ili nekog ljudskog projekta. To je pitanje naše slobode. Ako tu slobodu znamo točno upotrijebiti, onda ćemo postati istinski slobodni jer smo odabrali Božji projekt – objasnio je biskup Škvorčević dodajući da profesoru koji je povezan s Crkvom i Isusom Kristom to samo pomaže u njegovu poslanju da on bude očovječeniji.

Susret je završio kratkom pobožnošću i duhovnim nagovorom u požeškoj katedrali te zajedničkim druženjem i objedom.

Posveta spomen-crkve u Staroj Gradiški

Na Žalosni petak, 26. ožujka 2010. godine u 10.30 sati biskup dr. Antun Škvorčević posvetit će župnu i spomen-crkvu u Staroj Gradiški. Župa Stara Gradiška tako će dobiti župnu crkvu nakon više od šezdeset godina kada je po naredbi komunističkih vlasti srušena tadašnja župna crkva. Spomen-crkva bit će spomen svim svećenicima koje je komunistička vlast nakon II. svjetskog rata osudila i smjestila u tamošnji zatvor. Na slavlju u Staroj Gradišci sudjelovat će svi svećenici Požeške biskupije. Bit će to ujedno i molitveni spomen za sve ubijene i progonjene svećenike.

SVJETSKI DAN BOLESNIKA U POŽEŠKOJ BOLNICI

Zdrava je osoba koja vjeruje Bogu, ljubavi i dobroti

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Na blagdan Gospe Lurdske i Svjetski dan bolesnika, 11. veljače u kapeli požeške Opće županijske bolnice slavljen je svečana misa. Predvodio ju je biskup Antun Škvorčević u koncelecijaciji s bolničkim dušobrižnikom Zvonkom Šeremetom, katedralnim župnikom Markom Pišonićem, biskupovim tajnikom Goranom Lukićem i župnim vikarom Antom Ivićem. Na slavlju je uz bolesnike sudjelovao i ravnatelj bolnice dr. Željko Glavić sa suradnicima, brojni liječnici te medicinske sestre i tehničari. Biskup Škvorčević u uvodnom dijelu slavlja kazao je kako se na ovaj dan ljudi diljem svijeta zaustavljaju pred činjenicom da je čovjek među ostalim i bolesno biće te pred pitanjem što nam je činiti. Prvi odgovor je, nastavio je biskup, da bolesnike Bogu povjerimo, a drugi je da uz pomoć

Božju učinimo ono što svojim snagama i sposobnostima možemo učiniti za zdravlje čovjeka.

Ništa bez instrumentarija srca

U homiliji biskup je među ostalim kazao kako i o ljudskoj bolesti najtočnije sudimo kad je gledamo onako kako je vidi Bog. On je u sinu svome pristupao bolesnicima tako da je solidarno na sebe preuzeo njihove boli i patnje, suosjećajno ih s njima nosio, u stanje naše nemoći unosio sve-moćnu Božju ljubav pobjednicu. Drugim riječima, objasnio je biskup, najbolji lijek za čovjeka jest kad mu u bolesti pristupimo cjelovito kao osobe osobi. Istaknuo je kako znamo da smo u svojoj tjelesnosti uvjetovanoj prolaznošću i smrću, ali da nam iskustvo kaže kako smo mi više od raspadljivosti i da nam solidarnost i lju-

bav u bolesti svjedoče tu višu dimenziju našeg postojanja. Poručio je da medicina koja tako cjelovito pristupa čovjeku i uz ljudske mogućnosti računa s Božjima, postaje jedna od najmoćnijih znanstvenih grana. Biskup je podsjetio na Poruku pape Benedikta XVI. za ovogodišnji Dan bolesnika u kojoj Sveti Otac u spomenutom smislu govori o bolesti kako školi nade. U zaključku homilije biskup je zahvalio ravnatelju bolnice i njegovim suradnicima za služenje bolesnicima i za pomoć koju im pružaju u okviru ljudskih mogućnosti i što otvaraju prostore za Božje djelovanje.

Pjevački zbor Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji, ogranak Požega svojim skladnim pjevanjem uvećao je slavlje.

Darivali bolesnike Novim zavjetom

Članice Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara (HKUMST) Požeške biskupije u Općoj županijskoj bolnici Požega dan prije Svjetskog dana bolesnika obišli su sve bolesnike u bolnici te ih darivali *Novim zavjetom* i prigodnim sličicama s molitvama te svakoj bolničkoj sobi dali papinu poruku za ovogodišnji Svjetski dan bolesnika. Isto tako su, ističe Mira Ilić, predsjednica HKUMST-a, napravili popis bolesnika koji se žele ispovjediti i primiti sakrament bolesničkog pomazanja. Svim nepokretnim bolesnicima koji su željeli nazočiti svetoj misi to su omogućili. Kako je Gospa Lurdska i zaštitnica udruge u bolničkoj kapelici, članice su imale klanjanje pred Presvetim na sam blagdan Gospe Lurdske od 13 do 15.30 sati.

Slavlje Gospe Lurdske u novogradiškoj bolnici

Molitvom olakšajmo patnje bolesnih

Novogradiški ogranak Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara Požeške biskupije tradicionalno je obilježio blagdan Gospe Lurdske i Svjetski dan bolesnika. Članice ogranka, kojima je Gospa Lurdska i zaštitnica, obišli su bolesnike na svim odjelima novogradiške bolnice, a u suradnji s novogradiškom Ligom protiv raka »Zorislav Slović« skromno su ih i darivali.

Na svim je odjelima toga dana bila mogućnost primanja svetih sakramenata, a u bolničkoj kapelici Uzvišenja

svetog Križa kapelan župe Bezgrješnog začeca BDM vlč. Željko Benković slavio je svetu misu u koncelecijaciji s vlč. Jozom Jurićem, župnikom novogradiške župe Kraljice svete Krunice. Članovi HKUMST-a, koji inače redovito surađuju sa svećenicima koji svakog utorka u kapeli slave misu, za ovu su prigodu kupili nove knjige misnih čitanja.

Vlč. Benković je naglasio potrebu molitve za bolesne i patnike, kojima nastojimo ublažiti bol dok nose svoj križ. Podsjetio je kako je Isus uzeo na ramena svoj križ,

nosio ga do kraja i izvršio svoje poslanje. Ukazao je na značenje Svjetskog dana bolesnika i poručio kako djelovanje čovjeka treba biti usmjereno na bližnjega u potrebi, ali mora biti prožeto ljubavlju Božjom. Zahvalio je liječnicima i bolničkom osoblju, posebno članovima ogranka HKUMST-u na pomoći u bolničkom pastoralu i na svemu što u svom svakodnevnom poslu čine za bolesnike. Na misi su bile i djevojke iz novogradiške Gimnazije, članice Udruge sv. Vinka Paulskog koja u ovoj gimnaziji aktivno djeluje. (Vi. M.)

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: Bonaventura Duda

PEPELNICA ILI ČISTA SRIJEDA

Korizma je povlašteno vrijeme crkvene godine. Riječ dolazi od latinske *quadagesima* = četrdesetnica. To je »jako« vrijeme intenzivnijega kršćanskoga zauzimanja da bolje upoznamo Kristovo otajstvo i da u njemu što zauzetije živimo. A što je to Kristovo otajstvo? To nisu samo spomendani Kristova života, muke i uskrsnuća, nego riječ *mysterium* – otajstvo – u liturgijskom jeziku ističe da smo u Kristove događaje i mi svi, po krstu, uvučeni (usp. *Lumen gentium* 7c). Stoga je korizma intenzivna priprava na svetkovanje najvećih otajsta-

va otkupljenja koja spominjemo u Velikome tjednu: od Cvjetnice preko Velikoga četvrtka i Velikoga petka do uskrsne noći i Uskrsa. Na to se nadovezuje uskrsna pedesetnica sve do Duhova. Kršćanstvo nije samo neka ideologija, skup nekih teoretskih znanja. Niti je samo etika, zbirka propisa, pa makar u srcu zapisanih i u djelima ljubavi i dobrotvornosti življenja. Kršćanstvo je otajstveni život s Kristom: jedno smo s Kristom i – u Kristu – jedno među sobom, a onda – opet u Kristu – jedno s Bogom Ocem, u Duhu Svetome.

DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

Prva i druga korizmena nedjelja imaju dugočenu liturgijsku tradiciju. Prva je obilježena Kristovim napastovanjem u pustinji, a druga Isusovim preobraženjem – u svim nedjeljama (ABC). No, prva su dva čitanja tih nedjelja svake godine drugačija. U ovoj godini u prvom čitanju Bog sklapa Savez – Berith – s Abrahamom. U korizmi trebamo osvijestiti da živimo kao Božji saveznici. A obećani potomak Abrahamov (Izak) u konačnici je sam Isus, onaj iz današnjega evanđelja (Post 15, 15 – 18). U drugom nam čitanju sv. Pavao ocrtava oštru podjelu na prijatelje i neprijatelje Kristova križa, da bi na kraju istaknuo kako je »naša domovina na nebesima«, a ovdje smo na proputovanju, stoga zaključuje: »Čvrsto stojte –

držite se, postojani budite! (Fil 3, 14 – 411). Evanđelje je prebogat porukama. Prije svega, Isus je kao čovjek trebao božansko, Očevo ohrabrenje. Traži ga u molitvi, i nije rijedak slučaj i u životu velikih mistika da se nutarnji bljesak milosti odrazi i na tijelu. Mojsije i Ilija, Zakon i Proroci, nisu ovdje slučajno: Isus je novi Mojsije, zakonoša, on je i novi Ilija – jedinstveni prorok Božji. Stoga nam svima nebeski Otac veli: »Njega slušajte!« Petar, pak, kao da je prespavao dio događaja, želi zaustaviti vrpcu Isusova života, htio je tu ostati. Treba prosljediti Isusov put, još nismo na kraju, nego tek na početku Izlaska kojim se označuje put Isusov, ali i put svakoga čovjeka – kroz patnje ovoga života k vječnoj slavi.

TEĆA KORIZMENA NEDJELJA

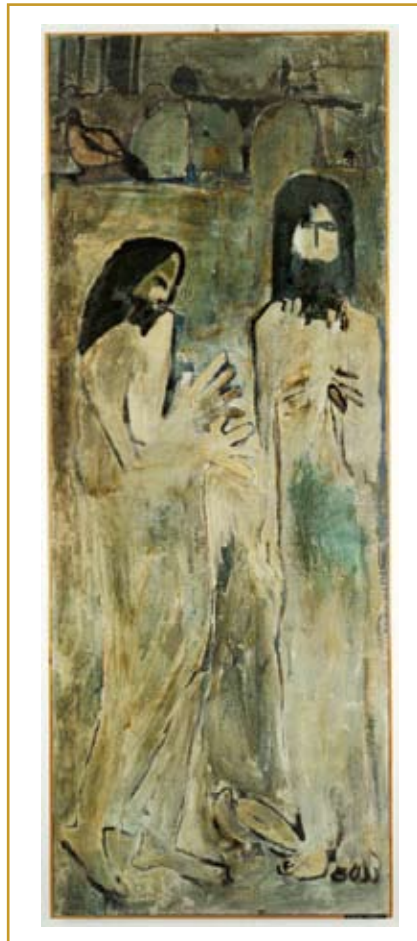
Poruka današnje korizmene nedjelje nekako je razrožna, nije ju lako ujediniti u jednu temu, osim ako mislimo na temu cijeloga kršćanskoga života: obratiti se Bogu, kao prva i trajna dužnost, i to obraćenje – zapravo kao stalno obraćenje – njegovati kao trajan i ustrajan čin svojega života. No, prvo i drugo čitanje ove nedjelje, jače nego obično, stavljaju pred nas pitanje o našem stavu prema *Starom zavjetu*. Upozorava na vrlo važan odlomak u koncilskoj konstituciji o *Svetome pismu*: »Knjige *Staroga zavjeta* pokazuju svima... spoznaju Boga i čovjeka i način kako pravedni i milosrdni Bog postupi s ljudima... one očituju božanski odgojni postupak... izražavaju živu svijest o Bogu te su u njima pohranjeni uzvišeni nauci o Bogu i spasonosna mudrost o životu čovjekovu« (DV 15). Zaustavimo se samo na prvom čitanju. To je beskrajno značajan odlomak gdje Bog Mojsiju i, po njemu,

cijelom izabranom narodu objavljuje svoje ime: to je u stilu *Biblije* znak osobita izabranja i povjerenja Božjega. Bog time Mojsija i cijeli izabrani narod uvodi u najveću intimnost suživota sa sobom. To je, dakle, najkraća naša vjeroispovijest i formula Saveza između Boga i nas.

I još samo kratka napomena o evanđelju: Isus reagira na »dnevne novosti«. Pilatova je okrutnost do dna povrijedila njihova vjerska i nacionalna osjećanja. A onda i siloamska nesreća! Isus kao da se ne uzbuđuje, kao da ne mari i nema srca i suosjećanja za unesrećene. Ili namice tako postupi da jače istakne svojim izjaviteljima i slušateljima javne nesreće: koliko treba da nas potaknu na sažaljenje i na građansku solidarnost, još više treba da nas trajno potiču na religioznu budnost te nas takvi događaji ne zateknu nespremne za vječni susret s Bogom.

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

Napominjem odmah za sve korizmene nedjelje u Godini C: slobodno je uvijek, umjesto korizmenih nedjelja za B i C, uzeti čitanja iz Godine A jer su ona temeljna za korizmenu katehezu. Vrlo je značajna za ovu nedjelju, i za cijelu korizmu, ovonedjeljna zborna molitva: »Svemogući! Udi-jeli nam da ovogodišnjim proživljavanjem korizme napredujemo u razumijevanju Kristova otajstva te ga dostojnim životom provedemo u djelo.« Ako bismo htjeli spojiti poruku svih triju čitanja ove nedjelje, onda joj je temeljni sadržaj vjera. I to »povijesna vjera«, utemeljena na iskustvu Božjih zahvata u povijesti izraelskoga naroda (1. čitanje: Pnz 26, 4 – 10); zatim uskrsna vjera, usredotočena na Isusa Krista, Sina Božjega i čovjeka, uskrsloga (Rim 10, 8 – 13); i napastovana vjera koja treba proći kroz kušnju dok se u punini ne ostvari te dosegne ono što vjerujemo (Lk 4, 1 – 13). Korizma je velika škola vjere. U toj vjeri molimo i Psalam 91 koji je tipični psalam nedjeljnoga večerja. Opjev mira i sigurnosti Božjega pobožnika: usred svih napasti i nevolja njegova je snaga Bog. U posljednjoj kitici progovara nam sâm Bog: »Izbavit ću ga jer me ljubi... Zazvat će me, a ja ću ga uslišiti... pokazat ću mu spasenje svoje.«

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

U srcu smo korizme. Najvažnija je tema u sebi obnoviti pravu sliku o Bogu. Jedni zamišljaju Boga dalekim, drugi strogim, treći bezosobnim ili nekom snagom ili silom. A evo, Isus nam danas u srcu Lukina evanđelja nudi svoju sliku o Bogu: Bog je neizrecivo dobar i samilostan otac, on se i zove ocem, ali on je baš Otac u jedinstvenom smislu te riječi. I nadasve je otac u praštanju. Pročitajmo u knjizi Plemenito srce na stranici stotoj s koliko pojedinosti i umijeća, a opet tako kratko, Isus pripovijeda tko je njegov i naš Otac. I onda, nakon toga, poslušajmo što je govorio blagopokojni papa, sluga Božji Ivan Pavao II. u Beču 11. rujna 1983. (ondje, str. 102. – 113). U dubokoj prisposobi o izgubljenom sinu sadržana je zapravo cijela vječna drama čovječanstva: drama slobode, drama loše iskorištene slobode...

No, Isusova prisposoba ne dopušta da stanemo pred žalosnom situacijom. Riječi: „Ustat ću i poći k ocu svojemu“ potvrđuju unutarnji povratak. To je polazna točka čovjekova obraćenja, a na Božjoj strani tome odgovara: Bog čeka... na povratak svojega sina... On prvi izlazi na ulicu... Želi se s njime sastati. Ta je ljubav uvijek skrivena u Očevu srcu, a čovječanstvu je otkrivena u Isusu Kristu. Po svemu, priča se ne bi smjela zvati priča o izgubljenom sinu, nego o rasipnom ocu kada mu se vraća izgubljeni sin. Isповijed rasipnoga grješnika, mogli bismo reći, usrećuje samoga Boga. Želite li ove korizme obradovati Boga, vratite mu se, vratimo mu se, svi mi, izgubljeni sinovi. Gozba nakon povratka lijepa je slika euharistijske gozbe nakon dobre ispovijedi.

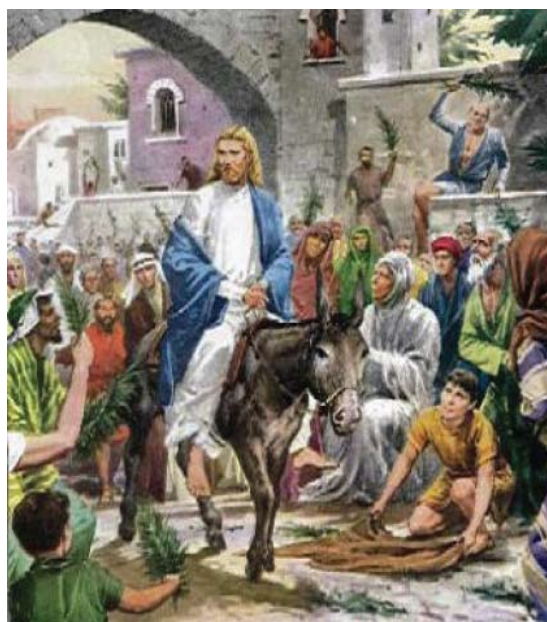
PETA KORIZMENA NEDJELJA

S Isusom su, makar ih ovdje Ivan ne spominje, njegovi učenici, pred njim je žena zatečena u preljubu, pred njim su i njezini optužitelji – „pismoznanci i farizeji“. Isus ne iznenađuje samo svoje tadašnje sugovornike i svoje slušateljstvo nego i samu optuženicu. Iznenađuje i prvu Crkvu – neki su prepisivači ovo evanđelje izostavljali. No, ono i danas iznenađuje svoje površne čitatelje. Daleko od toga da bi Isus stao na stranu grijeha, no svakako je stao na stranu raskajane grješnice, premda njezino pokajanje nije nigdje istaknuto. Isus je svakako postavio temelje načelu da treba dobro razlikovati grijeh i čovjeka grješnika. Osim toga, posramio je optužitelje jer njima nije bilo stalo ni do Zakona ni do grješnice. Oni su samo htjeli Isusu postaviti stupicu: ako se postavi protiv odredbe Zakona, optužit će ga da krši Zakon, a ako se pak izjasni protiv grješnice, izgubit će simpatije maloga svijeta koji je bio oduševljen njegovim čovjekoljubljem. Ovo je evanđelje silno dramatično. Najvažnije su osobe Isus i žena preljubnica. Što li je ona očekivala od toga Proroka, ako je uopće za njega i čula? Odjednom začuje Prorokov glas: „Ja te ne osuđujem!“ i kako li su se urezale u njezinu dušu riječi: „Idi i ne griješi više!“ Jednaki su grješnici pred Bogom i preljubnica i preljubnik, možda i više preljubnik. No, nisu najpobožniji i Bogu najvjerniji oni koji nemilosrdno optužuju. Često ljudima, pokazujući prema njima sućutno razumijevanje, pomažemo da se vinu iz svojih grijeha. Uživajmo stoga u ovoj Isusovoj gesti, uživajmo u tome kakav je naš Bog. On je, kako ga naziva jedan korizmeni himan: Bog oprosnik.

CVJETNICA

Latinski je naziv ove nedjelje: *Dominica Palmarum* – Nedjelja palmi – očito za zemne sredozemne klime, gdje spada i zemlja Izraelova – Palestina. U drugim zemljama, više prema sjeveru, nedjelja se zove Cvjetnica. No, u oba slučaja time je izražen samo privid, prvi dio njezina slavlja – blagoslov i procesija s grančicama čime slavimo Isusov svečani ulazak u Jeruzalem osam dana prije Muke. Taj je dio ove godine označen riječima: „Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje“, tj. sam Isus. Drugi pak dio, unutar svete mise, označen je najdubljom boli Isusovom, psalmom koji počinje: „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?“ (Ps 21, 2). Zaustavimo se načas na redcima što se iz toga psalma pjevaju baš na Cvjetnicu (rr. 8 – 9, 17 – 18, 19 – 20, 21 – 23). Nakon svega što se u Isusovoj mucij dogodio, sasvim je jasno da je već prva Crkva morala razumjeti taj psalam o Isusu. Sjetimo se bar malo Isusovih sedam riječi na križu, koje sabiremo iz četiriju evanđelja, pa ćemo lakše razumjeti i ove retke Psalma 21. Evo: „Uzdao se u Gospodina, neka ga sad izbavi, neka ga spasi ako mu omilje.“ I dalje: „Probodoše mi ruke i noge, sve kosti moje prebrojiti mogu.“ I još dalje: „Razdijeliše među se haljine moje, za odjeću moju baciše kocku.“ I napokon: „A sada (nakon uskrsnuća) braćo ću svojoj (svim ljudima) navješćivati ime tvoje, (o Bože) hvalit ću te usred zbora“, zbora spašenih u nebu i zbora onih na zemlji koji će biti spašeni.

A u drugom čitanju svete mise (Fil 2, 6 – 11) slušamo jedan od najljepših himana sv. Pavla o Kristu poniženome i uzvišenome. Predaja Crkve ovaj je himan razumljela kao himan o dvije naravi u Kristu, božanskoj i ljudskoj, sjedinjenima u jednoj osobi Sina Božjega. Krist je svakako, kao Sin Božji, mogao otkloniti kalež muke, no on je kao Sin čovječji, u svojoj odanosti Bogu kao svome Ocu, htio poći putem posvećenijega posluha do same smrti, i to smrti na križu. I gle čuda! Taj put križa postao mu je putem proslave: i u ljudskoj naravi Isus je, uskrsnućem i uzašašćem, postao Kyrios – Gospodin i Gospodar koji sjedi zdesna Bogu Ocu, u krilu Presveto-ga Trojstva. Najveća slava Očeva njegov Sin uvijek, utjelovljen i očovječen u vremenu. Staroslavensko Vjervanje ima „ivačloveči se“!

ODRŽANE ŽUPANIJSKE VJERONAUČNE OLIMPIJADE

Najbolji u poznavanju Stepinčeva svećeničkog života sudjeluju na biskupijskom natjecanju

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Tihomir Ivčetić

Natjecanja iz vjeronauka u ovoj školskoj godini počela su 29. siječnja kada su održana školska natjecanja za učenike srednjih škola te županijska natjecanja za osnovnoškolce. Tema je ovogodišnje vjeronaučne olimpijade: *Kardinal Alojzije Stepinac – uzor svećenika*, a određena je u skladu sa Svećeničkom godinom koja je počela prošloga lipnja. Za osnovne škole u našoj biskupiji natjecanje je za Požeško-slavonsku županiju održano u OŠ J. Kempfa u Požegi, za Virovitičko-podravsku županiju u OŠ

Mikleuš, za Brodsko-posavsku županiju u OŠ Đ. Pilar u Slavonskom Brodu, za Osječko-baranjsku županiju u OŠ A. Mihanovića u Osijeku, za Bjelovarsko-bilogorsku i Sisačko-moslavačku županiju u OŠ Sirač. Natjecatelje u Požegi posebno su obradovali učenici prvih razreda Katoličke osnovne škole koji su im otpjevali dvije pjesme o Alojziju Stepincu, a koje je s njima uvježbala Marijana Potočanac te s. Karolina M. Mićanović.

Sudjelovanje na županijskom natjecanju, koje će se održati u Požegi, izborile su ove srednje škole: Tehnička škola Požega, Tehnička škola Virovitica, Srednja škola Novska, Strukovna škola Virovitica, Gimnazija Daruvar, Gimnazija Petra Preradovića iz Virovitice, Katolička klasična gimnazija iz Požega, Gimnazija Požega, SŠ Stjepan Ivšić iz Orahovice, Srednja škola Daruvar,

Obrtnička škola Požega, Gimnazija Nova Gradiška i Srednja škola Marka Marulića iz Slatine.

U Požegi će se za predstavnika Požeške biskupije na državnoj vjeronaučnoj olimpijadi nadmetati jedanaest osnovnih škola koje su prije toga sudjelovale na županijskim natjecanjima, a to su: OŠ V. Nazora iz Daruvara, OŠ I.G. Kovačića iz Starog Petrovog Sela, OŠ M. Lovraka iz Nove Gradiške, OŠ J. J. Strossmajera iz Đurđenovca, OŠ D. Cesarića iz Požega, OŠ fra K. Adžića iz Pleternice, OŠ Mladost iz Jakšića, OŠ I. G. Kovačića iz Velike, OŠ Novska, OŠ A. Cesarca iz Špišić Bukovice i OŠ V. Nazora iz Nove Bukovice.

Požeški bend mladih »Bog je ljubav« nastupa na Uskrs festu

Vokalno-instrumentalni sastav »Bog je ljubav« čine mladi iz sve četiri požeške župe. Djeluje nešto više od godinu dana. Okupljaju se pri župi Duha Svetoga u Požegi. Bend je ujedno dio istoimene zajednice mladih koja se redovito svake srijede okuplja u franjevačkom samostanu.

– Bend je sastavljen od profesionalnih glazbenika, ali i od amatera, koji su okupljeni samo oko jednog cilja – slavljenja Gospodina – ističe Tomislav Mršić, uglavnom zadužen za pisanje tekstova pjesama. Zanimljivo je da do sada nisu imali javne nastupe, a prvi ih očekuje na Uskrs festu, jednom od naših najpoznatijih festivala duhovne glazbe. Na njemu će se predstaviti s pjesmom »Bog je ljubav« za koju je glazbu napisao Marijo Kovačević, član benda, a tekst Tomislav Mršić. Bend još čine braća vjeroučitelji Igor i Robert Begić, Vladislav Jelinić, Sanela Kovačević i Dajana Štinc.

– U pripremi je – kaže Mršić – nosač zvuka (CD) duhovnih pjesama i meditacija, a čitav je projekt autorsko djelo članova sastava. Novac od prodaje članovi benda dat će u humanitarne svrhe, odnosno poslužiti će zajednici mladih za njihove karitativne aktivnosti.

(T. M. i Lj. M. • Snimio: Duško Mirković)

Biskupijski Križni put mladih kreće iz Orahovice

Dvanaesti Križni put mladih Požeške biskupije održat će se na četvrtu korizmu nedjelju, 13. i 14. ožujka. Ovogodišnji Križni put bit će u znaku Svećeničke godine pod geslom »Postavih vas da idete i rod donosite« (Iv 15, 16).

Križni put započinje svetom misom u 8 sati u župnoj crkvi u Orahovici u subotu 13. ožujka, zatim se pješači do Kutjeva.

Sudionici će se smjestiti u kutjevačkoj školskoj dvorani gdje će biti molitveno-meditativni program i noćenje. U nedjelju ujutro, kako je već običaj, mladima će se pridružiti ovogodišnji krizmanici i Križni put se nastavlja prema Kaptolu i preko Alilovaca prema Požegi gdje će se u 17.30 sati u Katedrali održati svečana sveta misa koju će predvoditi požeški biskup dr. Antun Škvorčević. Svi zainteresirani za sudjelovanje mogu se prijaviti svojim župnicima ili vjeroučiteljima. (S.Š.)

Večernji Križni put mladih u Požegi

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije svake subote u 20 sati tijekom korizme održavat će se večernji Križni put mladih na Kalvariji iznad Požega. Ovaj jedinstveni Križni put počeo je prije četiri godine.

Križni put predvodi će vjeroučenic i vjeroučitelji srednjih škola grada Požega. Na prvu korizmu subotu 20. veljače Križni put predvodi će Katolička klasična gimnazija, 27. veljače Gimnazija Požega, 6. ožujka Ekonomska škola, 20. ožujka Poljoprivredno-prehrambena i Obrtnička te 27. ožujka Tehnička škola. (Lj.M.)

U novogradiškoj župi Kraljice svete Krunice vrlo je aktivna zajednica mladih

Crkva nam je potpora na putu odrastanja

Pišu: Ivanka Herceg i Višnja Mikić • Snimila: Ivanka Herceg

Vrlo često čujemo tvrdnju kako je većina naših mladih lošeg ponašanja, bez inicijative, bez želje da sudjeluju u ponuđenim sadržajima, kako nemaju kamo izaći. Slobodno vrijeme provode u kafićima. Satima su u računalnom virtualnom svijetu.

Da tomu ipak nije uvijek i svugdje tako, potvrđuju mladi novogradiške župe Kraljice svete Krunice koji se zajedno druže i sastaju već pet godina. Njih dvadesetak redovito se okuplja subotom poslije večernje mise na susretima u župi. Pišu, crtaju, glume, sami osmišljavaju scenarije, izrađuju stripove. Omogućeno im je da se kreativno izraze. I mišljenje svakog od njih je važno, a svaka tema na kraju ima pouku koju nose u obitelji i svakodnevni život.

Duhovne smjernice

Potvrdila nam je to i Hajdi Vonić, maturantica novogradiške Gimnazije, koja na ove susrete dolazi već četvrtu godinu. – Odgojena sam u vjeri, volim dolaziti u crkvu, a ovi susreti čine me posebno radosnom i ispunjenom – kazala Hajdi.

Najduži »staž« na susretima mladih ima studentica Helena Strinavić koja je sudjelovala i na pripremama za susrete katoličke mladeži u Puli, a sada se zajedno s ostalima priprema za ovogodišnji susret u Zadru. – Volim dolaziti na ove susrete. Lijepo je. Uvijek dobijem duhovne smjernice za tjedan koji slijedi. Dobro se slažemo i kao obitelj smo. Sretni smo

kada dođu novi članovi. Župnik nam je prijatelj i kao zajednica dijelimo radosne i one manje radosne trenutke. To nas sve osnažuje. Veselimo se i druženju uz čaj, sok, grickalice. A još uvijek stignemo i u grad. Ipak, prvi izlazak subotom rezerviran je za susret mladih župe. Na sve se stigne – rekla nam je Helena Strinavić. I njezin je brat Marko odnedavno sudionik ovih susreta. Potvrdio nam je kako mladi žele vrijeme provesti i sadržajno uz životne teme i ozbiljan rad, ali ne nude im se takve prilike. Upravo zato se i odlučio na dolazak na župne susrete mladih.

– Sve što ovdje naučim pokušavam primijeniti i u obitelji koja i mene i sestru podržava u ovom načinu provođenja slobodnog vremena – kaže Marko.

I Vladu Berića su sadržaji o kojima je slušao od svojih prijatelja privukli na susrete mladih. Smatra kako Crkva vodi brigu o mladima, samo to mnogi ne vide ili ne žele vidjeti. Dodao je kako mladi u župi Kraljice svete Krunice na ovaj način dobivaju poticaj i potporu na putu odrastanja i života kroz odgoj u istinskim vrijednostima.

Kristovi poslanici

– Prvi dio susreta počinjemo nekom aktualnom temom koju naš župnik Jozo Jurić unaprijed pripremi i o kojoj međusobno razgovaramo, iznosimo svoje mišljenje. Ponekad za neku temu nije dovoljan jedan susret, nego o njoj razmišljamo preko tjedna i idući puta nastavimo. Mladi

obično Crkvu kao zajednicu smatraju dosadnom, punom pravila i nezanimljivom. No, svaki naš susret možemo nazvati »Crkvom«, zajednicom mladih, vjerom osviještenih intelektualaca koji mogu učiniti nešto da bi produbili svoju vjeru u Boga, viđenje vjere i svega što nam ona pruža. Ponekad ugostimo neke druge zajednice mladih, zagrebačke bogoslove i druge. Naši susreti nemaju neko ograničeno vrijeme, iako vjerujem da tko god jednom dođe sigurno će se vratiti. Jednostavno taj osjećaj ispunjenosti duhovnim ne može se ignorirati i nešto te vuče da se ponovno vratiš. Možda smo mi mala zajednica koja ne može puno toga pružiti, ali i samo jedno zrno pijeska čini pustinju, jedna kap vode čini more, tako i samo jedan Kristov poslanik čini zajednicu, a to smo mi – posvjedočila nam je na kraju Magdalena Borić.

Virovitički klasičari izdali školski list

Učenci Katoličke klasične gimnazije u Virovitici izdali su prvi broj školskoga lista Lux pod vodstvom profesorice hrvatskog jezika Sunčane Voronjecki, koja je ujedno i odgovorna urednica. Glavna je urednica Valentina Volf. »Strpljivost duha posjeduje skriveno blago«, mudra je izreka kojom su klasičari započeli svoju prvu izdavačko-novinarsku priču. Nastojali su uz pomoć pisane riječi i likovnih uradaka iskazati svoje nemire, ali i ostaviti trag svoga vremena i svoga maloga svijeta, svoje Katoličke klasične gimnazije. U školskim novinama izlazi i podlistak s učeničkim literarnim radovima.

– Listanje stranica Luxa je kao čitanje priče o našoj gimnaziji, učenicima i profesorima. Iako imamo samo tri razreda, učenici se ističu svojim aktivnostima i talentima. Upravo o njima pišemo u ovom prvom broju. Tema je prvoga broja Luxa Požeška biskupija, utemeljiteljica naše škole – kaže uredništvo.

Budući da u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji predaje profesor kojemu je oštećen vid, klasičari su snimili i nosač zvuka za slijepe i slabovidne osobe. Ovom malom gestom željeli su obradovati prof. Pericu Mihaljevića.

(S. V. i V.V. • Foto: Naslovnica lista)

DAN MOLITVE I PRIKUPLJANJA POMOĆI U BISKUPIJI ZA ŽRTVE POTRESA NA HAITIJU

Unatoč materijalnim poteškoćama vjernici pokazali svoju solidarnost

Piše: Ivica Žuljević

Na poziv biskupa Antuna Škvorčevića u nedjelju 17. siječnja u svim župama Požeške biskupije bio je dan molitve i prikupljanja pomoći za nastradale od teškoga potresa u Haitiju.

Biskupov poticaj vjernicima

Biskup je prije toga vjernicima svoje biskupije uputio pismo pod naslovom »Neka dopre do Haitija snaga naše molitve i svjedočanstvo naše ljubavi«. U njemu između ostaloga kaže: »Vijest o razornom potresu na Haitiju, jednoj od najsiromašnijih zemalja, duboko je pogodila cijeli svijet. Prizori koje s mjesta

velikog stradanja prenose televizijske postaje svjedoče o njegovim zastrašujućim posljedicama, bude iskreno suosjećanje i tugu za brojnim žrtvama među kojima je i nadbiskup grada Port-au-Princea mons. Joseph Serge Miot, pokreću na žurnu akciju u potrazi za mnoštvom nestalih ljudi i solidarnost s onima čiji su domovi razoreni, koji su sve izgubili i nemaju niti najosnovnije za život.«

Uspješan karitativni niz

Biskup nadalje u pismu poziva vjernike Biskupije da se sjetu nastradalih, sjedine u molitvi sa žrtvama potresa, zatrpanima u ruševinama, teško pogođenima, da se vrati mir u njihove duše te da pronađu utjehu i sigurnost. Svoje pismo biskup zaključuje riječima: »Zahvalan za vaš dar i molitvu sve vas povjeravam Božjoj dobroti i zagovoru Isusove Majke – uz srdačan pozdrav u Gospodinu.«

Unatoč tome što je značajan broj stanovništva Požeške biskupije skromnih mogućnosti ili se i sâm nalazi u materijalnim poteškoćama, vjernici su se rado odazvali na poziv te su za braću u nevolji skupili iznos od 300.000,00 kuna. Tako se uspješno nastavio niz karitativnih akcija koje vjernici Požeške biskupije

zajednički ostvaruju za osobe pogođene teškim nesrećama u svijetu očitujući tako katoličku širinu i svjedočeći vjernost Isusu Kristu koji trpi u nevoljnicima. Prošlogodišnje akcije bile su za žrtve potresa u L'Aquila i na Sumatri u Aziji.

Uz navedeno zajedničko prikupljanje novčanih priloga za unesrećene na Haitiju pojedini vjernici i skupine iz Požeške biskupije dali su svoj doprinos i na druge načine.

U ORGANIZACIJU DARIVANJA KRVI UKLJUČUJU SE I ŽUPE

Uvijek je dobro pomoći bližnjima

Župa sv. Petra i Pavla u Kaptolu i njezin župnik Nikola Jušić organizirali su 24. siječnja akciju dragovoljnog darivanja krvi.

– Čuo sam da bolnica oskudijeva u krvi pa smo odlučili organizirati akciju za koju smatram da pripada aktivnostima Caritasa. Ljude treba pokrenuti i podsjetiti da u ovom vremenu kada se događaju tolike prometne nesreće, treba pomoći unesrećenim osobama, ali i svim ostalim bolesnicima kojima treba krv. Dobro je da se vjernici uključe u te akcije dobrovoljnog davanja krvi i da se pomogne bližnjima koji su u potrebi – kazao je župnik Jušić.

Katica Sabolić-Soldo, specijalist transfuzijske medicine na Odjelu za transfuzijsku medicinu Opće županijske bolnice

u Požegi, ističe da je rijetkost da netko na terenu organizira akcije dragovoljnog darivanja krvi te su zbog toga zahvalni svima koji to učine. Uglavnom su do sada izvan bolnice išli u Policijsku upravu požeško-slavonsku, Osnovnu školu fra Kaje Adžića u Pleternicu te u Jakšić gdje je jednu akciju organizirala Župa sv. Barbare na čelu s tamošnjim župnikom Josipom Bogovićem, a drugu vatrogasci i lovci te općine.

Iako u požeškoj bolnici trenutno imaju dovoljne zalihe krvi za razliku od prosinca i prve polovine siječnja, ipak su zadovoljni i zahvalni kaptolačkim vjernicima koji su se odazvali ovoj akciji. Došlo ih je više od tridesetak dati krv, a samo par njih nije udovoljilo potrebnim uvjetima. (Lj. M. • Snimio: Tihomir Ivčetić)

Volonteri oslikavali bočice za blagoslovljenu vodu

Kako blagoslovljenu vodu na blagdan Bogojavljenja vjernici ne bi nosili u različitim plastičnim bočicama i posudama, u našičkoj župi sv. Marka Evanđelista u Markovcu Našičkom dosjetili su se da staklene bočice koje bi služile za

blagoslovljenu vodu oslikaju prigodnim sakralnim motivima.

– Volonteri našega Caritasa prihvatili su se oslikavanja i prodaje bočica još za prošli blagdan Bogojavljenja, a onda smo akciju nastavili i ove godine jer je za takvim bočicama pokazano veliko zanimanje. Primijetio sam da vjernici sada takve bočice s blagoslovljenom vodom drže i na vidljivom mjestu u svome domu jer se radi o vrlo lijepo oslikanim bočicama, a osim toga više nema zabune oko toga gdje se nalazi blagoslovljena voda. Interes za ovakve bočice pokazali su i drugi župnici koji ih žele od nas na-

baviti – kaže Šipura.

Za ovogodišnje Bogojavljenje i volonteri župnoga Caritasa u Kaptolu pripremili su oslikane bočice.

–Zahvaljujući našoj suradnici Nikolini Rajf priredili smo sedamdesetak bočica i sve smo vrlo brzo prodali. Interes je bio veoma velik tako da ćemo nastojati za idući blagdan Bogojavljenja pripremiti još više bočica. Skupljeni novac poslužit će nam za potrebite u našoj župi koje ćemo nastojati obradovati za uskršne blagdane – ističe Manuela Čakalić, voditeljica župnoga Caritasa. (H. T. • Snimila: L. Gerendaj)

Kolačima, pjesmom i plesom pomažu župnom Caritasu

Caritas župe sv. Barbare iz Jakšića na različite načine nastoji prikupiti novčana sredstva kako bi pomogli najpotrebitijima u svojoj župi. Tako su početkom godine obradovali dvije obitelji: jednu pomažu u dogradnji stambenoga prostora, a drugoj u gradnji kupaonice.

– Novac smo prikupljali tijekom adventa kroz akciju prodaje kolača koje su pekale članice našega Caritasa i druge župljanke. Pomogli su i mladi župljani koji su napravili i prodavali šibe za Svetoga Nikolu. Zatim smo uz pomoć općine Jakšić, Dobrovoljnog vatrogasnog društva, Osnovne škole Mladost, KUD-a Slavonija, Udruge Slovaka i umirovljenika te crkvenoga zbora napravili humanitarnu priredbu kako bismo prikupili dodatna novčana sredstva – ističe jakšićki župnik Josip Bogović.

U svim tim akcijama prikupljeno je nešto više od 15.000 kuna. Župnik je zahvalan svima koji su se na bilo koji način uključili u Caritasove akcije te na taj način darivali ne samo ono materijalno nego iskazali i svoju ljubav za potrebite. (H.T. • Snimio: Duško Mirković)

Vjernici dobro prihvatili akciju »Kruh naš svagdanji«

Jako smo zadovoljni odazivom i sudjelovanjem vjernika u akciji Caritasa naše biskupije pod nazivom »Kruh naš svagdanji« koju smo počeli u studenom prošle godine, a u sklopu koje prikupljamo hranu za potrebe našeg Caritasa i kuhinje. Pokazalo se da vjernici imaju osjetljivosti za potrebite. To je velika pomoć za našu kuhinju, ali i sve veći broj obitelji koji kucaju na vrata Caritasa. Ovakva vrsta pomoći mnogo nam znači, a isto tako i onima koji je dolaze tražiti od nas – ističe Saša Paveljak, ravnatelj Caritasa Požeške biskupije.

U akciji se svaki mjesec u jednom od dekanata Požeške biskupije prikupljaju namirnice: ulje, šećer, tjestenina, krum-

pir, suhomesnati proizvodi, mast i sl. Akcija je krenula iz Požeškoga dekanata, a nastavila se u Našičkome, a u ožujku će biti organizirana u Novogradiškom dekanatu. (H.T. • Snimio: Duško Mirković)

Župni Caritas organizirao tečaj zlatoveza

U župi sv. Marka Evanđelista u Markovcu Našičkom Caritasovi volonteri uz pomoć župnika Branka Šipure organizirali su tečaj zlatoveza.

– Tijekom siječnja organiziran je tečaj koji je vodila Marija Dubrović iz Podravske Moslavine. Žene koje su sudjelovale na tečaju izrađivati će zlatovez s različitim motivima i za potrebe našega župnoga Caritasa. Od prodaje radova nastojat ćemo pomoći najsiriromašnijima u svojoj župi, pogotovo obiteljima čiji su članovi izgubili u ovoj krizi posao, a imaju manju djecu i školarce. Moramo kao župa pokazati osjetljivost prema njima i pomoći u ovakvim situacijama – istaknuo je župnik Šipura.

Prof. Lidija Gerendaj, jedna od desetak polaznica tečaja, ističe kako se odlučila za tečaj jer ju inače zanima umjetnost pa tako i zlatovez koji je željela naučiti. – Odlučili smo da ćemo svoje prve radove svi darovati Caritasu. Smatram da je ovo bila dobra prigoda za žene koje nisu zaposlene da nauče raditi nešto što im može biti pomoćna zarada. Jako mi je drago što sam mogla sudjelovati na tečaju i naučiti nešto što će koristiti meni, ali i našem župnom Caritasu – kazala je prof. Lidija Gerendaj. (Lj. M. • Snimila: Lidija Gerendaj)

Obitelj Grgić iz Badljevine – nakon teške očeve ozljede preživljavaju s minimalnim prihodima

»Uvjereni smo kako će nam Bog dati snage da izdržimo«

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

Čujem, neki kažu – stigla recesija. Ma, meni je ona odavno stigla – pomalo šaljivo započeo je svoju životnu priču Anđelko Grgić iz Badljevine. A ona, dodao je ozbiljnije, njemu i supruzi Nevenki nikada nije bila laka. Nekoliko puta su 'kretali ispočetka', sve što imaju stvorili su uglavnom vlastitim rukama, skrbe o sedmero djece ... pa ipak, posljednjih mjeseci, kao da su se našli pred zidom.

– U srpnju prošle godine poslali su me u invalidsku mirovinu. Dobio sam privremeno rješenje i od tada još ni kune. Stiže mjesečno samo 140 kuna invalidnine. Kad pitam kada ću početi dobivati mirovinu, kažu mi: Strpi se! Nije nam lako, ali uvjereni smo kako će nam Bog dati snage i da ćemo nekako izdržati kao i do sada – kazao je Anđelko.

Želimo da nam djeca budu radišna i poštena

Nevenka i Anđelko posebno su ponosni na svoju djecu. – Nije nam nikad bilo lako, ali su oni uvijek bili dobri dobri i poslušni – kazala je Nevenka. – Nadam se da će i ovi mlađi završiti barem srednju školu jer bez toga nema napretka. Ja sam uvijek puno radio, ali s osnovnom školom nisam mogao puno postići. Uvijek im govorimo da trebaju biti radišni i poštenu i neka slijede Boga, tako će postati pravi ljudi. A to nam je najveća želja – dodao je Anđelko.

S troje djece i vrećicom pobjegli pred ratom

Grgićevi potječu iz sela Kričići kraj Sken-der Vakufa. Kako bi obitelji osigurao što bolji život, Anđelko je 1983. godine otišao raditi u Rijeku gdje je ostao sve do 1997. godine. A obitelj se postepeno povećavala: prva je na svijet prije 23 godine došla Luca, sada studentica na Pravnom fakultetu u Zagrebu; godinu dana kasnije rodio se Bare, trenutno kao vodoinstalater zaposlen u Dubrovniku, a prije devetnaest godina Nevenka i Anđelko su dobili i Slađanu, koja kao kuharica radi u Lučkom. Obiteljski mir i sreću tada je narušio rat i Grgićevi su ostali bez svega što su do tada imali. – U Bosni se više nije moglo živjeti. Morala sam izbjeći, uzela sam samo njih troje, jednu vrećicu s malo najosnovnijih krpica i pošla u Rijeku – prisjetila se Nevenka. Jedno vrijeme ona i djeca su bili u prihvatnom centru za izbjeglice, a potom su pošli u prihvatilište za obitelji prognane u ratu u Austriju. Tamo su se zadržali samo mjesec dana i zatim su se ponovo vratili u Rijeku. Anđelko i Nevenka su znali da povratka u Bosnu više nema i da za djecu moraju stvoriti novi dom pa su odlučili potražiti ga u Badljevini gdje je već ranije bila otišla živjeti rodbina iz Bosne. Nevenka i djeca su se smjestili u jedan privatni stan, a Anđelko se vratio na posao u Rijeku. Ubrzo su odlučili u selu kupiti malu kućicu te ju nadograditi i urediti. Prijavili su se za program ministarstva koje im je dodijelilo potreban materijal, a oni su se sami prihvatili radova oko gradnje. Nakon gotovo petnaest godina rada u Rijeci Anđelko je odlučio posao potražiti u bližem Zagrebu. Svakog vikenda je dolazio kući i pomalo uređivao dom za obitelj koja je postepeno rasla: trinaestogodišnji Ivo sada je učenik 7. razreda osnovne škole u

Pakracu, jedanaestogodišnji Tomislav ide u peti razred, osmogodišnja Ivana je prvašica u školi u Badljevini, a najmlađem Antoniju su samo dvije godine.

Anđelkova ozljeda obitelji donijela nove probleme

Bilo je teško, kaže Anđelko, onih godina kada je odjednom pet učenika išlo u školu. Nešto je knjiga dobio besplatno, ali valjalo je nabaviti sve ostalo potrebno za školu, odjenuti ih, platiti prijevozne karte. S pravim problemima, međutim, obitelj se suočila kada je Anđelko, radeći kao građevinar u Zagrebu, 2008. godine pao s tri metra visoke skele. – Deset i pol mjeseci bio sam na bolovanju, a kada sam došao pred komisiju, odmah su me poslali u mirovinu. Tada mi je bilo jasno kakvo je moje stanje. Još se liječim. Bole me leđa, glava, ruke koje sam natukao ... Da nije tako, radio bih i bilo bi nam lakše. Ovakvo, žena dobiva roditeljsku naknadu, mala djeca doplatak i to je sve. Bio sam ja i branitelj u ratu, ali nikakva prava nisam ostvario. Tako sada, iako još nisam dobio mirovinu, živimo kao umirovljenici: najprije platimo račune, a nama što ostane. Imamo malo zemlje pa zasadimo povrća i nismo gladni, ali trebalo bi još jednu prostoriju u kući dovršiti, međutim, nema se čime. Ni našoj župi više ne možemo pomagati iako smo to nekada radili na razne načine – ispričao je vrteći glavom Anđelko. No, dodao je, u njoj su i nadalje svi itekako prisutni jer je vjera oduvijek bila važna sastavnica u životu Grgićevih. Odrasli u vjerničkim obiteljima Nevenka i Anđelko su i svoju djecu usmjeravali prema Bogu – Bare, Ivo i Tomislav su bili ministranti, Slađana je redovito čitala u crkvi.

– Dok smo bili u Bosni u tamošnjoj župi smo slavili sv. Antuna Padovanskog, a ovdje smo uz sv. Ivana. Dolazili su mi u kuću iz nekih drugih vjera, objašnjavali, nagovarali ... ali sam im rekao da mi čvrsto ostajemo uz vjeru kojoj su nas podučili naši stari. Kada nam je bilo najteže, obraćali smo se i uzdali se u 'našeg' Boga, on nam je davao snagu da ustrajemo, a tako će biti i ubuduće – zaključio je Anđelko.

U Požegi održan susret obitelji Požeške biskupije s petero i više djece

Pravi hrvatski dobrotvori jesu oni koji ovu zemlju obogaćuju čovjekom

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

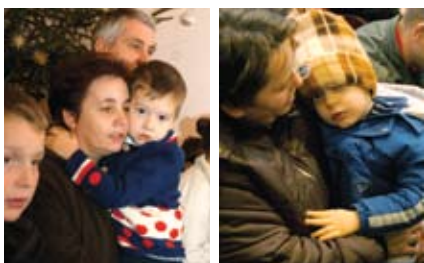
U Požegi je uz blagdan Svete obitelji 27. prosinca održan tradicionalni susret obitelji Požeške biskupije s petero i više djece. Susret brojnih obitelji, njih oko 400, počeo je euharistijskim slavljem u požeškoj katedrali koje je predvodio biskup dr. Antun Škvorčević.

– Otajstvo Božjeg života u siromaštvu Betlehema na svoj način događa se i ostvaruje u vašim obiteljima, pokatkad u tvrdim i teškim situacijama. Želimo sve teškoće i trpljenja povjeriti Isusu Kristu, sjediniti se s njegovim trpljenjem od štalice do križa da bi on po svojoj snazi Duha to preobrazio u pobjedu života u Hrvatskoj – istaknuo je biskup u uvodnom dijelu slavlja ujedno zahvalivši obiteljima s brojnom djecom što svojom velikom ljubavlju i požrtvovnošću služe životu u Hrvatskoj.

Tko su oni koji se boje djece?

U prigodnoj propovijedi biskup je kazao kako su se roditelji s petero i više djece opredijelili za život i na taj način Bogu i ovoj Hrvatskoj ispovjedili da je za njih najveća vrijednost čovjek.

Učinili ste onako kako Bog misli. Rođenjem svoga sina kao čovjeka Bog nam je potvrdio da nema veće vrijednosti od čovjeka. Stoga bili blagoslovljeni u svojim opredjeljenjima – poručio je obiteljima biskup Škvorčević.

Biskup je nadalje upozorio kako u Hrvatskoj, nažalost, ima i onih koji kao i Herod ubijaju djecu jer ih se kao i on boje. –Začeta se djeca ubijaju abortusom, ali i na druge načine. Jedan od njih je i potpomognuta oplodnja jer se dio začete djece stavlja u zamrzivač i onda se njima 'poigravamo' jer ne znamo što bi s njima. Kakvu sudbinu smo dodijelili tim začetim nedužnim bićima? Smijemo li ih odbaciti? Nikada se ne smije poigravati životom jer je život Božja vrijednost – istaknuo je biskup zahvalivši još jednom nazočnim obiteljima, posebno majkama koje su zasigurno neki nagovarali da se i one riješe svoje djece kako bi im u životu bilo lakše.

Odgov djece po Božjim vrijednostima

Međutim, svi koji se odluče ubiti svoje dijete umjesto da ga prihvate sigurno neće imati mirnu savjest. To je daleko veća žrtva, upozorava biskup, od one žrtve kada ga prihvatiš. Danas želimo, dodao je biskup, moliti da u Hrvatskoj ne bude takvih ljudi koji iz svojih interesa ubijaju djecu, nego da Hrvatska bude zemlja u kojoj se vole djeca i poštuju one koji se opredjeljuju za život. Biskup je nazočnim obiteljima poručio da svoju djecu trebaju odgajati u sustavu Božjih vrijednosti kako bi djeca sebe gledala Božjim očima te da budu molitelji u obiteljima jer dok mole, njihove su obitelji prostor Božje blizine.

Društvo neosjetljivo za život

Nakon misnoga slavlja susret je nastavljen u sportskoj dvorani Grabrik gdje je priređen prigodan program u kojem su sudjelovali glazbeni sastavi Slijepi putnici i Zlatna dolina. Nazočnim je obiteljima biskup Škvorčević pročitao svoju čestitku.

–Vi ste pravi hrvatski dobrotvori jer

obogaćujete svoju domovinu najvećom vrijednošću: čovjekom. Premda često u materijalnom siromaštvu, vi ste najbogatiji ljudi po djeci koju ste primili te se vama ponosimo – poručio je biskup obiteljima pitajući se nadalje kako to da kod nas još ni jedna majka brojne djece nije proglašena zaslužnom građankom i predložena za neko javno odličje te kako ni jedna obitelj s brojnom djecom nije nagrađena za služenje životu. Jesmo li društvo koje je neosjetljivo za istinske vrijednosti?

Služenje hrvatskoj budućnosti

– Ovaj vaš susret u Požegi još je jedan podignuti glas u prilog života u Hrvatskoj. Ako ga ne čuju oni od ljudi kojima bi to bila dužnost, čuje vas Bog i zahvaljuje vam hrvatska budućnost kojoj na najbolji način služite. – Ostanite čvrsti u uvjerenju da je čovjek najveća vrijednost za koju se isplati sve žrtvovati. To je učinio Bog kada je dao Sina svoga za nas – poručio je biskup Škvorčević obiteljima među kojima su ove godine tri iznijele svoja svjedočanstva. To su obitelji Lidijske i Branka Akmačića iz župe Zapolja, Nikole i Jele Katavić iz Kutjeva te Sonje i Tihomira Tkalčeca iz župe Svete krunice u Novoj Gradiški.

– Mislili smo imati dvoje-troje djece. A kada je došlo četvrto i peto, jedan nam je prijatelj rekao da će Bog, ako nam je dao teret, pronaći i način kako da ga nosimo. Tako je i bilo: danas imamo devetero djece – kazao je otac obitelji Tihomir Tkalčec. Njegova je supruga Sonja nadodala da nikada nije ni sanjala da će imati tako brojnu obitelj, ali da ni jednoga treća zbog toga nije požalila.

Susret je završio uručivanjem novčanog i materijalnog dara Požeške biskupije obiteljima.

Susret obitelji počeo je euharistijskim slavljem u Požeškoj katedrali

Marinko Markota, uspješni poduzetnik iz pleterničke župe sv. Nikole

Najmoćnije oružje na svijetu jesu ljubav i molitva

Piše: Vesna Milković

▲ Vincelovo obitelj s prijateljima i rodbinom slavi uz blagoslov vinograda

Zivot u vjeri i skladen brak nadasve su bitni za uspješan poslovni život – ističe Marinko Markota, jedan od najuspješnijih poslovnih ljudi pleterničkog područja dodajući: »S obzirom na to da živimo u vremenu kad 'nemamo vremena', kad se ljudi sve manje međusobno nalaze i kad se oko nas sve tako brzo odvija, prava je umjetnost sačuvati tradicionalne vrijednosti, a osobito ostati čovjek. Uloga Crkve, kao velike obitelji, u takvim je uvjetima življenja iznimno važna.«

Obiteljski posao

Marinko Markota je najmlađe, jedanaesto po redu, dijete Anice i Josipa Markote. Osnovnu je školu pohađao u Pletternici, a gimnaziju u Požegi. Nakon završene Više ekonomske škole u Puli 1982. godine se zaposlio u komercijalnoj požeškoj Plameni. U Plameni je radio oko tri godine, a potom je desetak godina bio trgovački putnik za tvrtku Kozara iz Zagreba. Još dok je obavljao taj posao, registrirao je vlastitu domaću radinost i u slobodno se vrijeme bavio izradom pila za drvo i metal. Kada je 1990. osnovana tvrtka Alca Zagreb d.o.o. Marinko se uključio u obiteljski posao. Naime, riječ je o tvrtki koju

je prije više od 40 godina u Austriji osnovao brat Žarko i čiji su sada isključivi vlasnici članovi obitelji Markota. Tvrtka je distributer proizvoda široke potrošnje ili logistički partner poznatih svjetskih marki, zapošljava 550 ljudi, a ima regionalne centre u Istri, Dalmaciji i Slavoniji. Marinko Markota je voditelj poslovnog centra za Slavoniju sa sjedištem u Pletternici gdje je zaposleno 37 ljudi.

Ne boje se krize

– Svako je razdoblje u mom dosadašnjem radnom vijeku imalo svoje specifičnosti i teško ih je uspoređivati. Prošla je godina bila vrlo turbulentna, a takva će vjerojatno biti i ova, no sreća je što radim u zdravoj kompaniji usmjerenoj uglavnom na vrhunske svjetske brandove pa je time lakše uspostaviti poslovne kontakte. Usprkos krizi, među rijetkim smo tvrtkama koja nije smanjivala nego je povećavala broj zaposlenih. Osim toga, u ovoj godini planiramo i gradnju novog skladišnog prostora u pleterničkoj industrijskoj zoni – kazao je gosp. Markota. Prije otprilike sedam godina obitelj Markota se odlučila i na dodatne poslovne aktivnosti pa su se prihvatili obnove starih vinograda i sadnje novih na pleterničkom brdu Starac te nešto udaljenijem Klikunu. Sada je na Starcu već 13 hektara zasađenih vinograda, četiri su još u planu dok će na Klikunu biti 20 hektara vinograda.

– U svom radu uvijek smo nastojali biti socijalno i društveno odgovorni i zato smo odlučili ulagati u kraj odakle smo potekli. Mislim da Pletternici treba vratiti vinarski ugled koji je imala kroz povijest, a ovim poslom ujedno otvaramo i nova radna mjesta. Od ranog proljeća pa do kasno u jesen na poslovima u vinogradu zapošljavamo nekoliko desetaka sezona. Osobno mi je drago što su ovu ideju prihvatila i moja dva sina: Marko je diplomirao agronomiju i već se prihvatio posla, a i Franjo je ove godine upisao agronomiju – dodao je gosp. Marinko.

Obavezna duhovna lektira

Osim Marka i Franje, Marinko ističe kako mu u poslu potporu daje cijela obitelj – supruga Marija, potom sinovi Josip i Branimir koji su diplomirali ekonomiju i žive u Zagrebu, kći Ana, maturantica požeške gimnazije, Krešimir, učenik 8. razreda osnovne škole, te najmlađa kći Marta koja je u drugom razredu osnovne škole. Za sve njih, usprkos mnogim

obvezama, nastoji uvijek naći vremena. – Novac nije nebitan za ljudsku sreću, ali on nam nikako ne smije biti jedina ili glavna preokupacija. Odrastao sam u vjerničkoj obitelji u kojoj su me naučili tradicionalnim vrijednostima pa tako i ja nastojim odgajati svoju djecu. Najmoćnije oružje na svijetu jesu ljubav i molitva i tko raspolaže s njima, taj će doista biti sretan – smatra gospodin Marinko. Osim roditeljskog odgoja na stavove gosp. Markote o životu umnogome utječu i knjige duhovnog sadržaja koje, za razliku od većine poslovnih ljudi, redovito čita. Posebno su mu, kaže, dragi dr. Tomislav Ivančić, Stjepan Lice, Phil Bosmans, Rick Warren ... – Čitam mnogo i stihove, a njih ili zanimljive misli lako upamtim i na raznim skupovima, među prijateljima, rado ih izgovaram. Primjerice, posebno mi se sviđa misao »Tajna života je u tome da ljubavlju osnažujemo jedni druge« ili još bolje – »Život je uzbuđljiva avantura s Bogom i ljudima« – zaključio je na kraju Marinko Markota.

Ruke koju pomažu svetije su od usana koje mole

Marinko Markota i njegova obitelj rado daruju i novčano pomažu drugima pa su tako dugogodišnji sponzori mjesnog šahovskog kluba. Skrb o kapelici sv. Petra na Starcu koja je okružena njihovim vinogradima. – Pročitao sam negdje kako su ruke koje pomažu svetije od usana koje mole i stoga mi je posebno drago što možemo uočiti svakoga Uskrsa i Božića obradovati mališane u Domu za nezbrinutu djecu u Hrvatskom Leskovcu – rekao je gosp. Markota.

Marinko Markota sa suprugom i djecom

Vč. Ivica Šoh, župnik

Vč. Ljubomir Maljur, kapelan

ŽUPA BLAŽENOG ALOJZIJA STEPINCA U VIROVITICI

Mlada župa u kojoj su vrlo aktivne molitvene zajednice, mladi i djeca

Piše: Romano Tripalo

Virovitička župa bl. Alojzija Stepinca, jedna od najmlađih u Požeškoj biskupiji, osnovana je Dekretom biskupa msgr. dr. Antuna Škvorčevića 31. kolovoza 2003. odcjepljenjem južnoga i jugozapadnoga dijela dotadašnje vrlo velike župe sv. Roka u Virovitici. Središte župe slikovito je južno virovitičko predgrađe Milanovac. U zadnjih se tridesetak godina to predgrađe razvilo u skladno naselje u koje se doseljavaju mahom mladi ljudi sa svojim obiteljima. Župa broji oko 4000 vjernika, a uz naselje Milanovac pripadaju joj još podružnice Sveti Đurađ, Podgorje i Golo Brdo, od kojih prve dvije imaju i uređene kapelice. Upravitelj župe je od njezinih početaka Ivica Šoh.

Raznolike župne aktivnosti

– Od osnutka župa je u sva svoja tri liturgijska središta postala okupljalište vjernika u kojima se sve više razvijala svijest o zajedništvu i pripadnosti mjesnoj Crkvi, što je vidljivo kako iz porasta broja župljana koji sudjeluju na misi, tako i iz sve većeg i zauzetijeg sudjelovanja vjernika u raznolikim župnim aktivnostima, od neophodne pomoći oko gradnje i uređenja župne crkve i obiju kapela, do liturgijskih grupa, pobožnosti u župi, župnih zborova i molitvenih zajednica – ističe župnik Šoh.

Župna je crkva u vrijeme osnutka župe imala samo zidove, pa su se svete mise u početku održavale u mjesnom domu, ali je naporom župljanja i nekih dobrotvora već tijekom prve godine crkva stavljena pod krov i tijekom godina dovršena je i

uređena. Na zvoniku su četiri zvona koja su svojim skladnim zvukom postala zaštitnim znakom Milanovca. Uređena je i starija kapelica u Svetom Đurađu, a znatno je proširena kapelica u Podgorju, koja je dobila i zvonik. Župa još uvijek nema župnu kuću, a župnik sve vrijeme živi u zvoniku crkve i pokrajnjim prostorijama gdje je smješten i župni ured.

Zbog sve većih pastoralnih potreba unazad četiri godine župniku je na pomoći bio đakon ili kapelan. Prvo je u župi bio đakon Anto Ivić, zatim Željko Benković, a onda je župi bio dodijeljen kapelan Ljubomir Maljur koji i danas obavlja tu službu.

Molitva za duhovna zvanja

U župi djeluje Liturgijska grupa čiji se članovi pripremaju za čitanje na nedjeljnim i blagdanskim misama, zatim Biblijska grupa koja proučava *Sveto pismo*, a koju vodi župnik. Molitvenu zajednicu Klanjatelja Krvi Kristove vodi Marija Kuzman i zajednica se sastaje druge nedjelje u mjesecu i obavlja svoju pobožnost. Molitvena zajednica *Djela za duhovna zvanja* ima oko 90 članova. Inače se u župi redovno na svakoj misi moli za duhovna zvanja u Požeškoj biskupiji. U župi djeluje i vrlo velika skupina ministranata koji se redovito sastaju i organizirano rade, a vrlo je aktivna zajednica mladih pod duhovnim vodstvom kapelana. Oni se sastaju redovito i pripremaju euharistijska klanjanja u župi svakoga petka.

Već dvije godine se u župi u danima

prije Stepinčeva, blagdana zaštitnika župe čije se moći čuvaju u oltaru crkve, održava biblijsko bdjenje tijekom kojega se *Sveto pismo* kontinuirano čita od početka do kraja, u čemu s oduševljenjem sudjeluje veliki broj vjernika.

Redovito se organizira i pješačko hodočašće u 40-ak kilometara udaljeni Voćin te već tradicionalno hodočašće u Viroviticu na blagdan sv. Roka.

Župa prepoznatljiva po svojim zborovima

Crkveno pjevanje i bogatstvo liturgije jedna je od prepoznatljivosti ove župe. Od samog je početka, na poticaj župnika Ivica Šoha koji je i sâm veliki zaljubljenik u crkvenu glazbu, započelo okupljanje župljana koji vole pjevati. U početku je djelovao mješoviti zbor pod vodstvom profesorice glazbe i župljanke Božica Šulentić, a s djecom i mladima vježbala je Mateja Lanščak. U isto je vrijeme započelo okupljanje muškoga okteta. Od jeseni 2004. godine mješoviti zbor i muški oktet vodi Romano Tripalo koji se te godine doselio u župu. Novi se zborovođa prihvatio i sviranja orgulja na misama, uz osobitu brigu oko usklađivanja pjevanja u župi sa svim liturgijskim normama. Od 2005. godine u župi stalno djeluje i dječji zbor koji je od početka vodila mlada župljanka Rafaela Tripalo. Na njezin poticaj zbor se uključio u karitativne djelatnosti, organizirajući raznolika događanja u župi, od prodaje kolača, božićnih ukrasa, dječjega humanitarnog nogometnog turnira do koncerata.

Mješoviti zbor, koji osobito njeguje stare i pomalo zaboravljene liturgijske i pučke skladbe, imao je do sada niz uspješnih gostovanja. Muški oktet, u međuvremenu nazvan Oktet »Stepinac«, od samoga je svog osnutka vrlo zauzet oko pjevanja u Velikom tjednu kada pjevaju stare napjeve, ali i vrlo uspješno predvode sva liturgijska slavlja Velikoga tjedna.

U umjetničkoj zbirci Požeškoga muzeja zablistali restaurirani primjerci sakralne umjetnosti

Pavlinka Madona spašena od propadanja

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: Duško Mirković

▲ Izuzetno djelo barokne pavlinkine umjetnosti sedam desetljeća je čekalo na obnovu

Iako je vrijedno djelo nepoznatoga isusovačkoga umjetnika u registre požeškoga muzeja uvedeno još daleke 1930. godine za ravnateljstva povjesničara umjetnosti i požeškoga kroničara Julija Kempfa, više od sedam desetljeća slika Madone s malim Isusom polako je propadala čekajući novac za temeljitu restauraciju. Sasvim slučajno, već zaboravljeno djelo barokne pavlinkine umjetnosti otkrila je kustosica muzeja Lidija Ivančević Španiček, zauzevši se i osobno za njegovu obnovu.

Osebujuju pavlinkin kolorit

–Slika je bila iznimno oštećena i nije imala vidljive signature koja bi upućivala na nekoga određenoga pavlinkinoga autora. Ipak se već na prvi pogled moglo procijeniti kako se radi o djelu iznimne ljepote i osebujuju pavlinkinoga kolorita. To nam

je potvrdila i ugledna povjesničarska umjetnost dr. Mirjana Repanić Braun iz Instituta za povijest umjetnosti gdje je rađena ekspertiza – ističe kustosica Ivančević Španiček te dodaje kako je odmah bilo jasno da će restauratorski postupak biti dugotrajan i zahtijevan.

Posao je povjeren mr. Zlatku Bieleni, iskusnom restauratoru Galerije suvremene umjetnosti iz Zagreba, koji je na vrijednome pavlinkinom ulju radio više od godinu dana kako bi mu vratio koloristički sjaj i autentičnu ljepotu motiva na pojedinim mjestima gotovo oguljenu s platna.

Kameni kip sv. Ivana Nepomuka

U muzej je s obnove stigao i kameni kip sv. Ivana Nepomuka iz 1726. godine, vrijedan primjerak barokne isusovačke umjetnosti koji je kao zaštitnik vojne posade stajao na stupu ispod gradske utvrde, a potom premješten u nišu na pročelju rodne kuće pjesnika Dobriše Cesarića. Kolorirani kip sv. Ivana Nepomuka zajednički su obnovili stručnjaci Hrvatskoga restauratorskoga zavoda Mijo i Josip Jerković.

Požešku muzejsku umjetničku zbirku snažno obilježava još jedno prvorazredno djelo sakralne tematike koje je temeljitom restauracijom spašeno od propadanja i zaborava. Velebna zidna slika simbolična prikaza vječne borbe dobra nad zlom u motivu sv. Jurja dok probija zmaja, nastala iz kista velikana hrvatske moderne Miroslava Kraljevića, postala je tako jednom od najreprezentativnijih umjetnina budućega stalnog postava Gradskega muzeja.

Kraljevićev Sveti Juraj

Nastao još za slikarevih studentskih dana na jednom od njegovih ljetnih požeških ladanja 1908. godine, zidni je oslik na zabatu nekadašnje vinogradarske kuće obitelji Kraljević otkriven prije nešto više od deset godina, a potom je demontiran i prenesen u Hrvatski restauratorski zavod u Zagrebu gdje ga je čekao delikatna i dugotrajan postupak restauracije i konzervacije prije povratka 'kući'.

Slika na zidarskoj žbuci

– Kraljević je slikao izravno na suhu zidarsku žbuku kao već postojeću, staru podlogu zida, a ne uobičajenom freskotehnikom na mokroj i unaprijed pripremljenoj podlozi s kojom se boja direktno prožima i tako jamči trajnost rada i neophodnu otpornost na atmosferalije. Na

Kraljevićevu zidnom osliku, koji je očigledno nastao u dahu bez prethodne pripreme, to nije slučaj. Boja nije bila postojana, nije mogla dobro izdržati pritiske hladnoće, smrzavanja, sunčeve topline i kiše pa su i oštećenja uistinu bila velika – istaknuo je restaurator Ivan Štimac iz Hrvatskog restauratorskog zavoda koji je na slici s cijelim timom stručnjaka mukotrpno radio više od dvije godine.

Bogorodica s Isusom

Zidna slika Sveti Juraj bila je demontirana u tri dijela na kojima se intenzivno radilo više od 2000 sati. Prema riječima Ferdinanda Medera, ravnatelja HRZ-a, postupak je zbog visokoga stupnja oštećenja bio vrlo težak, no spašena je za budućnost i u muzeološkoj prezentaciji postala jedinstven dio Kraljevićeva slikarskoga opusa. S još nekoliko djela toga slikarskog velikana bit će trajno prezentirana u Gradskega muzeju.

U Muzeju se čuva još jedno iznimno vrijedno sakralno djelo požeškoga kraja: riječ je o nesvakidašnjem pravoslavnom ikonostasu slikanom na platnu. Središnji mu je motiv također Bogorodica s Isusom, no okružena mnoštvom fragmenata s prikazima Novoga i Starog zavjeta. Potječe također iz 18. stoljeća i impozantne je veličine 150 x 120 cm, a autor je nepoznat. Kako su pojedini dijelovi bili iznimno oštećeni, bilo ih je nemoguće rekonstruirati te je konzervirana i prezentirana, a od restauracije se u konačnici odustalo.

Franjevačka crkva sv. Roka u Virovitici – rijedak biser baroknoga sakralnoga graditeljstva

Reprezentativni i razigrani barok unutrašnjosti crkve

Tekst: Sanja Najvirt • Slike iz fundusa Franjevačkog samostana u Virovitici

Ubogatoj baroknoj sakralnoj arhitekturi kontinentalne Hrvatske svojom se impozantnošću i baroknim inventarom prvorazredne umjetničke vrijednosti ističe današnja župna crkva sv. Roka u Virovitici. Građena je polovinom 18. stoljeća (dovršena 1752. godine) netom nakon završetka gradnje tamošnjeg franjevačkog samostana, i to na poticaj prvoga virovitičkoga župana restaurirane Virovitičke županije Ljudevita Patačića od Zajezde. Jednobrodna je to prostrana barokna građevina s četverokutnim svetištem i arhitektonski raščlanjenim glavnim pročeljem. S južne strane zdanja okrenut prema trgu stoji pobočni visoki zvonik dok je sa sjeverne strane pozicioniran jednokatni barokni franjevački samostan i to pravokutnog, gotovo kvadratičnog tlocrta s prostranim klaustrom. Iako su pročelja bogato ukrašena pilastrima koji dosežu do samoga krovnog vijenca, a prozori uokvireni finim baroknim profilacijama u žbuci, najraskošnije dekoracijama zapadno je pročelje zbog svojih otvora s impresivnim polukružnim nadvojima.

U skladu s franjevačkom tradicijom

Govoreći o baroknim sakralnim građevinama na tlu Slavonije, stručnjakinja Instituta za povijest umjetnosti Katarina Horvat Levaj jedan od monumentalnijih primjera vidi upravo u virovitičkoj crkvi sv. Roka. „Daljnji stupanj razvoja baroknih longitudinalnih crkava sa zidnim stupcima i bočnim kapelama ostvaruju na teritoriju Slavonije franjevci u Virovitici gradnjom monumentalne crkve sv. Roka. U skladu s franjevačkom tradicijom i ovdje je riječ o jednobrodnome dvoranskom prostoru s nešto užitim ravno zaključenim svetištem, no zidni stupci, akcentirani ele-

gantnim jonskim pilastrima, formiraju četiri para zaobljenih kapela, dok u svetištu zidna polja između pilastara raščlanjuju konkavne niše. Takvoj centralizaciji longitudinalnog prostora odgovara svođenje broda češkim kapama, te napose nadvisivanje svetišta dvjema elipsastim kupolama“, kaže K. Horvat Levaj te dodaje kako su kao i u osječkom Svetom Mihovilu, u gornjim zonama kapela formirani prozori ispod kojih su postavljeni oltari.

Zaštićeno nacionalno kulturno blago

Podignuta je u maniri razigranog baroka osobito kada je riječ o unutrašnjosti crkve koja se ubraja u najistaknutije barokne cjeline u nas i krase ju uz glavni još osam sporednih oltara, propovjedaonica, sedilja, stilski barokni mobilijar, ispovjedaonice, sve nastalo u istome razdoblju iz ruku uglavnom umjetnika franjevaca. Zbog svojih impozantnih razmjera ističe se barokni oltar, djelo vrsnog franjevca Timoteja Švaba na kojemu su kipovi također istaknutog onovremenog majstora Holcingera iz 1769. godine. Inventar franjevačke crkve sv. Roka zbog svoje je važnosti i velike vrijednosti uveden u Registar pokretnih spomenika kulture te zaštićen kao nacionalno kulturno dobro.

Zbog neuobičajenih i raskošnih dekorativnih elemenata posebnu pozornost plijeni propovjedaonica, rad križevačkog majstora Stjepana Severina, koju u monografiji *Barokno kiparstvo sjeverne Hrvatske* apostrofira Doris Baričević, ugledna stručnjakinja na području barokne kiparske stilistike. „Uz krila se kao dekorativni element javljaju i brojne barokne vaze sa stručkom cvijeća, među kojima su najslikovitije velike vaze u obliku vrča sa zavojitim ručkama iz kojih sukljaju viso-

ke stilizirane grane suncokreta na rubu baldahina virovitičke propovjedaonice“, kaže slikovito D. Baričević dodajući kako je upravo u ovoj crkvi Severinova umjetnička rezbarija posebno impresivna.

Crkva je građena polovinom 18. stoljeća na poticaj virovitičkog župana Ljudevita Patačića

Restauracija slika i skulptura

U tijeku je i restauracija slika i skulptura koje pripadaju fundusu tamošnjega franjevačkog samostana, a zbog njihove neprijeporne vrijednosti financijsku potporu osiguralo je Ministarstvo kulture Republike Hrvatske. Riječ je o reprezentativnim skulpturama svetih Petra i Pavla iz 17. i 18. stoljeća koje su restaurirane za potrebe velike izložbe *Slavonije, Baranje i Srijema* te skulpture sv. Barbare i sv. Elizabete. Lani je restaurirana slika *Mučeništvo sv. Katarine*, a započeta restauracija *Porcijunkulskoga oprosta*, vrijedne barokne slike posvećene Gospi od Porcijunkula koja će biti u cijelosti završena ove godine kao i slika sv. Antuna Padovanskoga.

Sakristija u crkvi sv. Roka

Požezanin i svećenik dr. Aleksandar Gahs bio je istaknuti teolog, etnolog i sveučilišni profesor

Znanstvenik širokih pogleda s duhom svjetskih razmjera

Piše: Dr. sc. Manda Svirac • Snimili: Duško Mirković i Mihael Sokol

Požezanin Aleksandar Gahs rođen je 10. srpnja 1891. u Požegi od oca Antuna i majke Suzane. Stanovali su, u ono vrijeme, na Trgu Franje Josipa 23. U rodnom gradu je završio gimnaziju, nakon čega je počeo pohađati studij medicine u Beču, ali nije nastavio. U Beč se ipak vratio nakon završenih studija kao doktor teologije slušati predavanja iz etnologije i prapovijesti što će konačno obilježiti njegovu znanstvenu i pedagošku djelatnost profesora na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, na Katedri za uporednu nauku o religijama.

Kao svećenik službovao u Kutjevu

U školi se pokazao kao izvrstan učenik. Iz Godišnje svjedodžbe doznajemo da je primjerice s izvrsnim završio šesti i sedmi razred. Primaio je stipendiju iz Zaklade Teisperger-Skendulić u iznosu od 240 kruna, podijeljenu odlukom Gradskog poglavarstva u Požegi.

U Zagrebu je na Filozofsko-teološkom studiju diplomirao 1915. godine. Iste godine zaređen je za svećenika. Svećeničku službu vršio je u Hrvatskoj Kostajnici (1915. – 1916.), u Kutjevu (1916. – 1919.), u Zagrebu 1919. godine. Od 1919. do 1920. bio je učitelj u Maloj gimnaziji u Krapini. Od 1920. do 1921. na Višem je studiju teologije u Lyonu (Francuska), gdje je i doktorirao. Nakon toga (1921. – 1923.) odlazi u Beč. „Pretpostavka je da se dokumentacija o njegovim položenim ispitima tih godina – 1921./22. te 1922./23. nalazi u Arhivu pod njegovim imenom na Sveučilištu u Beču.“ Kao etnologinju i nastavnicu na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu A. Gahs me oduševio, a zatim ponukao na istraživanje i proučavanje. O njemu sam

pisala, (*Aleksandar Gahs - Drugi Požezanin, Studia ethnologica Croatica, vol. 18, str. 299. – 311., Zagreb, 2006.*), bila mentorica diplomskoga rada na Odsjeku za etnologiju i kulturnu antropologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu (*A. Gahs – Ideja o Najvišem Biću, 2002.*), te u studenom 2009. godine, tragajući za dokumentacijom, boravila u Biblioteci Teološkog fakulteta u Lyonu i konačno doznala temu koju je na 77 stranica na latinskome jeziku obradio za doktorat (12. srpnja 1921.): *O tome koliko su novija istraživanja „Pakti religiosi“ pridonijela kršćanskoj apologetici*

Afirmirao hrvatsko sveučilište

Budući da se najviše dokumentacije o njemu ipak nalazi u Zagrebu na Katoličkom bogoslovnom fakultetu i u časopisu *Bogoslovska smotra*, treba spomenuti da se o njemu pisalo u stručnim časopisima baš u vrijeme nakon postignutih rezultata i njegova boravka u Beču. Sveučilišni profesor Fran Barac daje prikaz »Etnološko-religijskog kursa u St. Gabrijelu« održanoga u okolici Beča od 17. do 23. srpnja 1923. godine gdje na stranicama *Bogoslovske smotre* XI i *Katoličkog lista* 74, ističe važnost održavanja takvih manifestacija radi dobivanja uvida u trenutno stanje razvoja poredbene znanosti religija. Naglasio je da su iznesene rasprave pokazale nove teološke putove i ukazale na važnost proučavanja povijesti religija s obzirom na značaj duhovne kulture za čovječanstvo. Napomenuo je da se na skupu svojim izlaganjem u najboljem svjetlu pokazao mladi profesor Bogoslovnog fakulteta u Zagrebu dr. Aleksandar Gahs. U *Bogoslovskoj smotri* XIII iz 1925. godine također spominje isti, već četvrti skup održan u rujnu 1925. u Milanu na kojemu: »Vrlo vrijedan doprinos kongresu dao je A. Gahs, koji je na najbolji način svojim izlaganjem afirmirao sebe i hrvatsko sveučilište u svijetu.« Sam Gahs je o skupu u Milanu pisao u *Glasniku biskupija Bosanske i Srijemske* u Đakovu. O Gahsu i njegovoj djelatnosti u istom *Glasniku* izvješćuju dr. Franjo Herman te dr. Andrija Spileta koji piše o dnevnim događanjima toga Kongresa i ukazuje na veleučenog gospodina sveučilišnog profesora Dr. Aleksandra Gahsa.

Urednik misijskog lista Crnče

Nakon njegova umirovljenja i smrti 1962. najviše podataka o njemu dali su Ivan Škrebilin i Stjepan Doppelhammer, njegovi suvremenici i kolege iz Zagreba. Gahs je, naime, Doppelhammeru, kako čitamo iz pisma koje je Doppelhammer uputio Požezaninu dr. Đuri Kuntariću 4. ožujka 1963., »ostavio svu svoju znanstvenu baštinu, odnosno poklonio još za života«.

Njegovo se ime neizostavno nalazi u spomenicima važnima kako za teologiju, tako i za etnologiju na Sveučilištu u Zagrebu. Etnolog Milovan Gavazzi s njim je surađivao te prigodom njegove smrti zapisao da je etnološka nauka izgubila jednog zastupnika širokih okvira iz naših redova. »Zbog talenta, znanja više jezika i ambicija za naučni rad«, piše dalje Gavazzi, »poslan je bio u Belgiju u jedan misijski zavod na studij. Njegova širina pogleda i duha svjetskih razmjera ponukala ga je te je od 1930. do 1940. godine, koliko je dugo izlazio na hrvatskom jeziku, bio urednik misijskog lista CRNČE s namjerom da udaljene kulture približi mladima u Hrvatskoj.«

Gahs je umro od moždanog udara 1. prosinca 1962. godine. Stjepan Doppelhammer u spomenutom pismu Kuntariću piše: »Bit ću vam vrlo zahvalan za sliku groba pok. profesora.« Stoga i ovom prilikom za kraj razmišljanja o slavnom Požezaninu širu javnost želimo upoznati s podatkom da je profesor pokopan u svojem rodnom gradu na groblju sv. Elizabete. Grob mu je skroman kao što je i sâm želio te kako je zapravo, unatoč tolikom znanju i iskustvu, i živio.

Nadgrobna ploča na groblju sv. Elizabete u Požegi

Atletičarka Veronika Jaković – najbolja sportašica Slatine za prošlu godinu

Na misu odlazim redovito jer je ona za mene izvor snage i mudrosti

Piše: Vesna Milković • Snimio: Dragutin Šantoši

Devetnaestogodišnja Veronika Jaković odlična je učenica slatinske gimnazije i najbrža trkačica na srednje pruge u Hrvatskoj u svome uzrastu. Usprkos mnogim obavezama u školi i gradskom atletskom klubu nađe vremena pomoći majci oko kućanskih poslova i braći oko zadaće, poigrati se s nećacima i svakodnevno otići na večernju misu. U savladavanju životnih obveza i izazova, kaže, pomažu joj Bog i obitelj.

– Znam da moj život vodi Bog, treba ga samo slijediti i onda je sve lakše. Na misu odlazim redovito jer je ona za mene izvor snage i mudrosti. Obitelj je također uvijek uz mene. Niti me prisiljavaju da se bavim trčanjem, niti mi brane, oni me jednostavno podržavaju u mojim nastojanjima bilo da se radi o sportu ili o čemu drugome. A kada me ipak, od mnogih napora, uhvati kriza, bodre me da izdržim – kazala je Veronika.

Trčanjem osvojila pedesetak medalja i pehara

Da će se Veronika u životu baviti sportom, dalo se naslutiti još u nižim razredima osnovne škole kada je neprestano bila u pokretu i trčkarala posvuda zbog čega joj je učiteljica Žaklina Krstičević često znala reći da je 'kao vjeverica'. No, u petom razredu to se 'trčkaranje' pokazalo pravim talentom pa je u jednoj utrci na satu tjelesnoga odgoja Veronika postigla izvrstan rezultat. To je zamijetila nastavnica Tomislava Medvedović koja joj je i danas trenerica zajedno sa svo-

Mladima bih savjetovala da se ne boje više svoga vremena posvetiti drugima – obitelji, prijateljima i Bogu. Time neće ništa izgubiti, nego, dapače, dobiti – kaže Veronika.

jom sestrom Mirtom Drokan. Uslijedila su natjecanja na razini gradova, a dvije godine kasnije Veronika se već pojavila na državnom natjecanju. U to je vrijeme u Slatini osnovan istoimeni klub pa je Veronika, uz desetak talentirane djece, postala njegov član. Posvetila se trčanju na 1500 i 2000 metara te krosu. – U posebnom mi je sjećanju ostala prva velika utrka iz toga vremena. U Makarskoj se održavalo pojedinačno prvenstvo Hrvatske na 1500 metara i ja sam jedina iz kluba išla na natjecanje. Imala sam strašnu tremu, no osvojila sam ipak treće mjesto i svoju prvu medalju. Bila sam presretna, a sretni i ponosni bili su i moji prijatelji i roditelji – ispričala je Veronika. U godinama koje su uslijedile Veronika je osvojila još pedesetak medalja i više pehara zbog čega je nekoliko puta, pa i prošle godine, proglašena sportašicom Slatine. Od svih kasnijih natjecanja u sjećanju joj je posebno ostalo prošlogodišnje državno prvenstvo u krosu za srednje škole održano u Šibeniku na kojemu je osvojila prvo mjesto. – Prije dvije godine ozlijedila sam se na treningu i dugo sam se oporavljala. Baš pred natjecanje u Šibeniku ozlijeda se 'vratila', bila sam bolesna, ni hodati pravo nisam mogla. Liječili su me i ipak sam nekako otišla na natjecanje. Pobijedila sam, a od napora mi je poslije utrke opet bilo loše. Moja je pobjeda tada bila pravo Božje čudo. Znam da mi je Bog dao snage da, ne potpuno zdrava, ipak pobijedim – kazala je Veronika. Kako bi održala formu, Veronika svakodnevno pretrči oko deset kilometara, a kako bi uspjela izvršiti sve svoje obveze, dan joj je, kaže, potanko isplaniran. Ustaje u 7 sati i potom odlazi u školu i vraća se oko 14 sati. Potom ruča i pomogne majci oko kućanskih poslova. Slijedi igranje s nećacima: jednogodišnjim Franom i trogodišnjim Noom te odlazak na večernju misu. Trening počinje u 18.30 sati, a Veronika je ponovo kod kuće oko 22 sata i tada počinje učiti. Ovisno o školskim obvezama, na počinak ide u različito vrijeme, ali to je najčešće pola sata iza ponoći. – Srećom, u kući nas je mnogo, ima me tko probuditi da ne zakasnim na nastavu – pomalo šaljivo kaže Veronika.

Mladi, u korizmi se odrecite interneta

Veronika mladima savjetuje da se u dane korizme pokušaju odreći dugih surfanja po internetu. Ona sama, kazala je pomalo neočekivano, pokušat će se odreći – lijenosti! – Istina je da mi je dan ispunjen raznim obvezama, ali imam i ja svoje 'crne trenutke' kada se malo previše opustim – skromno je kazala Veronika.

Obiteljska molitva prije počinaka

Obitelj Jaković, uz suprugu najstarijega sina i njihovo dvoje djece, broji petnaest članova i svi su na razne načine aktivni u župnoj zajednici. Veronika je član zajednice Neokatekumenski put koja se dva puta tjedno okuplja na čitanje *Biblije*, razmatranje i katehezu u župi sv. Josipa. – Ono što meni posebno znači obiteljska je molitva svake večeri kada se vratim s treninga. Stanemo u krug i molimo svako za svoje nakane. Ja obično molim za obitelj, ali i za sebe da mi Bog da snage da ne podlegnem lošim životnim iskušenjima – kaže Veronika. Mnogim svojim vršnjacima, dodala je, zamjera što previše vremena provode uz TV, internet ili po kafićima. – Nisam se ja svega toga odrekla. S prijateljima redovito nakon škole ili nedjeljne mise odem u kafić na druženje, ali ne želim da me nešto od toga potpuno okupira. Znam da sve što radim od mene traži odgovornost, ali bez toga se ne može. Ne želim život provesti sjedeći. Mladima bih savjetovala da se ne boje više svoga vremena podariti drugome – obitelji, prijateljima ili Bogu odlazeći na misu. Shvaćat će da time neće ništa izgubiti, nego, dapače, dobiti – zaključila je Veronika. Nakon mature željela bi studirati medicinu, a planira se i dalje baviti sportom.

Veronika i neki od članove njezine obitelji koji su joj velika podrška

U 2009. GODINI BISKUP ŠKVORČEVIĆ KRSTIO TRIDESET PETERO DJECE IZ BROJNIH OBITELJI

Bog nas po vašem prihvaćanju brojne djece uvjerava da voli Hrvatsku

Požeški biskup dr. Antun Škvorčević tijekom prošle godine krstio je velik broj djece iz obitelji s brojnom djecom dajući im na taj način duhovnu potporu, a po potrebi i materijalnu. Prilikom krštenja i susreta s njima biskup uvijek naglašava kako oni svojim opredjeljenjem za život očituju poruku da Bog neizmjerljivo voli čovjeka!

– Bog je postao jednim od nas da bi za nas umro i uskrsnuo te nam podario život vječni. Bog nas po vašem prihvaćanju brojne djece uvjerava da voli Hrvatsku. Kad primete brojnu djecu i nastojite ih kršćanski odgojiti, vi surađujete u njegovu naumu o čovjeku – poručuje im biskup.

U župnoj crkvi sv. Augustina u Velikoj 1. veljače kršten je **Emanuel**, šesnaesto dijete u obitelji Josipa i Ruže Vukašinović. ■ 7. veljače u crkvi Duha Svetoga u Đulovcu kršten je **Mihail**, šesto dijete u obitelji Mate i Jane Matić. ■ **Lucija** – peto dijete u obitelji Josipa i Tereze Tošić, krštena je 7. veljače u župnoj crkvi u Voćinu. ■ 8. veljače u župnoj crkvi u Voćinu kršteni su **Agija**, peto dijete u obitelji Marijana i Dragice Nikolić, **Franjo**, peto dijete u obitelji Lence i Đurde Đorđević, **Valerija** – osmo dijete u obitelji Zvonka i Olge Perić. ■ U župnoj crkvi sv. Nikole u Pleternici 8. ožujka kršten je **Mato**, šesto dijete u obitelji Mate i Mirjane Adžić. ■ 13. ožujka u župnoj crkvi sv. Petra i Pavla u Kaptolu krštena je **Ivana**, peto dijete u obitelji Mile i Željke Janjić, i **Jurica** – šesto dijete u obitelji Ante i Miladinke Bjelobrk. ■ 15. ožujka u Davoru je kršten **Ivan**, peto dijete u obitelji Ivice i Mirjane Ciprić, i **Ela** i **Mia**, blizanke, četvrto i peto dijete u obitelji Kornelija i Andreje Čmelješević. ■ 5. svibnja u Crmcu je kršten **Luka**, peto dijete u obitelji Pave i Željke Čapo. ■ U Zapolju 12. svibnja kršten je **Vedran**, šesto dijete u obitelji Zlatka i Anite Babić. ■ 14. svibnja u Davoru je krštena **Ivana**, sedmo dijete u obitelji Željka i Mirjane Ciprić. ■ U Milanovcu je 10. lipnja krštena **Sabina**, peto dijete u obitelji Saše i Mirjane Smutni. ■ 1. srpnja u župi Duha Svetoga u Požegi kršten je **Denis**, trinaesto dijete u obitelji Milana i Marije Prispilović. ■ U Đulovcu je 2. srpnja kršten **Valentin**, peto dijete Jakova i Anđeline Jaković. ■ 6. kolovoza u Našicama u Gospi Fatimskoj kršten je **Igor**, peto dijete u obitelji Igora i Slađane Ilić. ■ 12. kolovoza u Pakracu krštena je **Antonija**, sedmo dijete u obitelji Jure i Ivane Čatak. ■ U Davoru je 30. kolovoza kršten **Dominik**, šesto dijete u obitelji Velimira i Jasne Svitlanović. ■ 11. listopada u Đulovcu su kršteni: **Marina**, peto dijete u obitelji Krista i Anđe Donović, **Marijana**, šesto dijete u obitelji Pera i Tereze Jozić, te **Leona**, sedmo dijete u obitelji Zorana i Verke Tomić. ■ U Kaptolu je 25. listopada kršten **Matej**, peto dijete u obitelji Joze i Anite Barić, i **Nenad**, šesto dijete u obitelji Nenada i Marije Ištvančić. ■ 8. studenoga krštena je **Lana Ivana** u župnoj crkvi sv. Nikole u Pleternici, peto dijete u obitelji Damira i Jadranke Halić. ■ 21. studenog u Jakšiću je kršten **Toni**, peto dijete u obitelji Tomislava i Sanje Kifer. ■ U župnoj crkvi u Vidovcima 29. studenoga kršten je **Janko**, deveto dijete u obitelji Ilije i Janje Grgić. ■ 6. prosinca u župi sv. Leopolda u Požegi krštene su **Marta** i **Jelena**, sedmo i osmo dijete u obitelji Nedjeljka i Mihaele Mišić. ■ 13. prosinca u Voćinu je kršten **Antonijo**, šesto dijete u obitelji Tome i Kate Jaković. ■ 27. prosinca u Okučanima je krštena **Antonela**, šesto dijete u obitelji Ante i Mirele Mamić. ■ 30. prosinca u Kaptolu su kršteni **Gabrijel** i **Mihail**, sedmo i osmo dijete u obitelji Franje i Katarine Andrijević.

Pavle Primorac o knjizi »Ovo je naša vjera«

Teološki lepršavo i slojevito razlaganje Apostolskog vjerovanja

Čitav naš ljudski život sastoji se od vjere ili nevjere. Kada u svojem svakodnevnom življenju čujemo neku informaciju, možemo joj povjerovati ili ne povjerovati, možemo je smatrati istinitom ili lažnom. To je naš izbor. Vjera ili nevjera. Međutim, ova je vjera vjera našega razuma, tj. ona od koje se sastoji naš svakodnevni život.

Poslanje crkvenog učiteljstva

Postoji i drugi oblik vjere ili ona vjera koju gledamo iz duhovne vizure, a to je kršćanska vjera. Istina jest, mi svojim razumom, kada čujemo navještaj Božje Riječi koji nam Crkva daje, prihvaćamo taj navještaj razumom, ali je vrlo bitno i važno znati da se to prihvaćanje treba dogoditi i čitavim srcem, dušom i vlastitim životom. Bez toga nema pravilnog ispovijedanja kršćanske vjere. A sada nam se pitati gdje se nalazi ta vjera i kako se ona ispovijeda? Ta vjera nalazi se u Crkvi koja od Isusa Krista ima vlast čuvati poklad vjere. Ali ona ga ne smije konzervirati i ne dijeliti ga drugima, ona ga mora naviještati. To čini na razne načine, a osobito kroz crkveno učiteljstvo (papu i biskupe). Kako oni to čine i kako se taj poklad vjere naziva? Taj poklad vjere je Vjerovanje! A učitelji vjere to čine i kroz navještaj Božje riječi u liturgiji, ali ga razlažu kroz crkvene dokumente i knjige. I baš zbog toga knjiga nadbiskupa i milanskoga kardinala Dionigija Tettamanzija „Ovo je naša vjera – tumačenje Credo“ predivno nam govori o poslanju crkvenoga učiteljstva i svjedoči to poslanje.

Zašto se Vjerovanje naziva 'apostolsko'?

Knjiga kardinala Tettamanzija vrlo je jednostavna i možemo je nazvati pravim malim katekizmom katoličke vjere i pregledom svega onoga što Crkva vjeruje i naviješta. Kardinal tumači onu molitvu koja se naziva Apostolsko vjerovanje. Zašto se vjerovanje naziva „apostolsko“? Razlog je vrlo jednostavan: vjeruje se da je nastalo u Rimu u kojemu su apostoli Petar i Pavao primili mučeničku palmu, da je Petar prvi papa, a Pavao jedan od njegovih suradnika u Rimu. Oni su na neki način stup, temelj Crkve, jer nam Poslanica sv. Pavla Efežanima kaže da je Crkva građena na „temelju apostola i proroka“. Krist jest prvotni temelj nevidljive Crkve kao njezin ustavovitelj, ali time se ne isključuje drugotni temelj vidljive Crkve, a to su apostoli, osobito oni koji su bili

u Rimu, osobito Petar kao prvi papa koji je postavljao svoje nasljednike. Kardinal vrlo lijepo i pregledno, teološki lepršavo i slojevito razjašnjava i razlaže u svojoj knjizi svaki od dvanaest članaka Apostolskog vjerovanja i poziva sve nas da sadržaje toga vjerovanja prihvatimo čitavim svojim bićem i srcem. Kako lijepo kardinal kao učitelj vjere poučava i razjašnjava značenje vjere u Boga Oca, pa Isusa Krista koji je rođen od Marije Djevice, mučen i pokopan, koji je uskrsnuo i sjedi s desna Ocu! Kako nam lijepo govori o Duhu Svetom i Crkvi, općinstvu svetih, oprašćenju grijeha i životu vječnom! To su sve stvarnosti koje bi trebale obilježavati život svakoga kršćanina i mijenjati njegovo srce i dušu. Jer, kada nas vjera dotakne, kada nas Krist zahvati, upravo kroz ove riječi Apostolskog vjerovanja mi jednostavno ne smijemo ostati ravnodušni. Upravo zbog toga ova knjiga ne smije nas ostaviti ravnodušnim, nego nas potaknuti da dublje spoznajemo svoju vjeru. Da bismo bili iskreni i duboki ispovjedatelji vjere, moramo mijenjati svoje srce i svoju dušu, nastojati se suobličiti Bogu koji preko Crkve naviješta svoju riječ i poziva nas na promjenu života. Zato, dok čitamo ovu knjigu, sjetimo se riječi koje molimo za vrijeme obreda krštenja nakon ispovijesti vjere: „To je vjera naša, to je vjera Crkve, njom se dičimo, nju ispovijedamo, u Kristu Isusu Gospodinu našem! Amen!“

K R Š T E N J A

OKUČANI • U župnoj crkvi sv. Vida na blagdan Svete Obitelji 27. prosinca biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Antonelu, šesto dijete u obitelji Ante i Mirele Mamić, te Paulinu Filipović, Mariju Kurtović, Tinu Vozar i Filipa Vučkovića.

KAPTOL • U župnoj crkvi sv. Petra i Pavla 30. prosinca biskup Škvorčević je tijekom euharistijskoga slavlja krstio Mihaela i Gabrijela, braću blizance, sedmo i osmo dijete Katarine i Franje Andrijević.

NOVA KAPELA • U župnoj crkvi u Novoj Kapeli na prvu nedjelju u ovoj godini, 3. siječnja, biskup Škvorčević krstio je Luciju, deveto dijete u obitelji Marija i Marine Bazdanović.

DAVOR • U nedjelju 17. siječnja biskup Škvorčević predvodio je u župnoj crkvi u Davoru euharistijsko slavlje i krstio Leonu, peto dijete u obitelji Matije i Ksenije Marjanović.

PLETERNICA • Posljednjega dana mjeseca siječnja biskup Škvorčević je u pleterničkoj župnoj crkvi sv. Nikole krstio Nikolinu, peto dijete Marije i Ante Nović iz Sulkovaca. Uz nju su još kršteni: Elvis Ivan, sin Ane i Darija Blašković iz Gradca, potom Ivan, sin Ivanke i Milana Sigurnjak, također iz Gradca, te David, sin Maje i Roberta Alaber iz Pleternice.

Biskup je svim obiteljima koje su donijele svoju djecu na krštenje iskazao poštovanje i zahvalnost za njihovo služenje životu. Podsjetio je da je sudbina hrvatskoga naroda u rukama roditelja i obitelji koje vole život i da je upravo to razlog poštovanja prema takvim obiteljima.

Profesorica u kolicima širi 'zarazu' vedrine i optimizma

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Tihomir Ivčetić

Nikolina Pavlović, profesorica i vjeroučiteljica u našičkoj Srednjoj školi Isidora Kršnjavoga, već pri prvome susretu zarazila nas je vedrinom i optimizmom. – Sjajna je. Izuzetno je vedra i vesela osoba. Prvo je pravi prijatelj, a onda profesorica. Uvijek je spremna pomoći u rješavanju različitih problema, pogotovo razgovorima – otkriva nam maturantica Ana-Marija Vranaričić.

I ništa u tome ne bi bilo neobično da Nikolina već 19 godina ne živi u kolicima zbog oduzetosti od prsa naniže s dijagnozom tetraplegije. Ona je vjerojatno i jedina profesorica u kolicima u Hrvatskoj koja radi u školi. Dobivanje posla prije desetak godina bilo je gotovo ravno čudu jer za invalide poput nje bili su predviđeni uglavnom neki šalterski poslovi, a rad s djecom nije trebala ni u snu očekivati.

– Mnogi su mojim roditeljima više ili manje direktno govorili da je ludo što ulažu trud pomažući mi da se dalje školujem jer da ću ionako sjediti kod kuće i slično. Duboko smo zahvalni svim prijateljima, poznanicima i ljudima s vizijom i optimizmom koji su uložili puno truda kako bi mnoge uvjerali da se isplati „riskirati“ i zaposliti me. Svi su oni shvatili da ako ja i ne mogu neke stvari sama, tu su kolege i djeca koji mi mogu pomoći. To je solidarnost i zajedništvo. Moja

školska zajednica je predivna. Gotovo da nema kolege, djeteta ili zaposlenika škole koji mi nije na razne načine pomogao tijekom proteklih deset godina koliko sam vjeroučiteljica u ovoj školi. Pomoć oko skidanja ili oblačenja jakne, rukavica tijekom zime, namještanja u kolicima, dodavanja stvari, pomaganja oko administracije, hranjenja, nošenja ... nema što nisu radili. Duboko sam uvjerena da smo najhumanitarniji školski kolektiv u Hrvatskoj! Što je najljepše: njima je sve to najnormalnija stvar – objašnjava Nikolina za čije je primanje u radni odnos odlučivao cijeli kolektiv jer je ravnatelj tražio da se glasanjem izjasne žele li da im Nikolina postane kolegica, odnosno jesu li joj spremni pomagati jer je jednostavno u nekim poslovima ovisna o pomoći drugih.

Iako je bilo mnogo predrasuda o tome kako će je djeca prihvatiti, da je možda neće izvrnuti iz kolica, kako će održavati disciplinu te kretati se kroz razred; sve je to 'palo u vodu' jer se pokazalo da Nikolina, a što su nam potvrdila i djeca, zna držati disciplinu. – Kod naše vjeroučiteljice posebno cijenim to što zna održati red u razredu i trudi se da se svi uključimo u nastavu – isti-

če maturantica Iva Bošnjaković dodajući da joj rado pomažu kada treba nešto upisati u dnevnik ili izvaditi knjige iz torbe i sl.

Pouzdanje u Božju providnost

Nikolina je do 16. godine života, do 1990. bila zdrava djevojka koja je s roditeljima i bratom rado odlazila na izletista i na planinarenja. Ali, te je godine prilikom skoka u bazen u mađarskom Harkanju slomila vratnu kralježnicu i ostala nepokretna i u većini svojih fizičkih potreba (odijevanje, hranjenje, dodavanje stvari...) postala ovisna o pomoći svojih bližnjih, prvenstveno svojih roditelja koji su joj neizmjerena podrška u svemu. – Nakon ovih 19 godina na sve to gledam s pouzdanjem u Božju providnost i znam da je On u svakom trenutku bio sa mnom. Bog daje i snagu, uvijek otvara nove putove i mogućnosti. Vrlo rijetko imam priliku činiti neke „normalne“ stvari, ali zato su mi se oči otvorile za neke druge stvari, primjerice važnost strpljivosti, pogotovo kad živimo u vremenu u kojem svi žele sve i sada. Možda bih još mogla naglasiti da sam u ovih 19 godina uočila kako Bog na fantastičan način stavlja ljude na naš put samo moramo biti dovoljno otvoreni njegovu djelovanju da bismo to uočili – kaže Nikolina.

Najvažnije da imam vremena za molitvu

– Moj najstariji i najdraži hobi jest čitanje, a cijeli jedan zid u mojoj sobi prekriven je policama s knjigama. Uz to je neizostavno slušanje glazbe. Posljednjih nekoliko godina uređujem župni list i župnu mrežnu stranicu, a nađe se još kojekakvih „poslova“ u župi. Godinu dana vodim radionice za djecu u našoj Udrugi osoba s invaliditetom Našice. Zapravo, imam malo slobodnog vremena, ali uvijek mi je važno da imam vrijeme za svakodnevnu molitvu i, koliko je moguće, svakodnevni odlazak na svetu misu. Posljednjih godina sve više uviđam koliko je za moj poziv važno vrijeme šutnje i osluškivanja Božje volje – ističe Nikolina

Oni koji hode u sjeni križa doživjet će uskršno jutro

Tek što smo se uživali u nježnost božićnih jaslca, liturgijsko nas vrijeme poziva na ozbiljnost pokazujući nam na križ kao spasonosni znak. Isusove riječi: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom“ (Mk 8, 34) slika su našega života kao vlastite korizme. Da bismo razumjeli tu sliku, valja nam zaviriti u pustinju vlastite duše kako bismo u njoj pronašli Spasenjski Izvor. Plodonojna korizma naš je cilj. Stoga je potrebno, što prije, odreći se bremena grijeha i svake slabosti koja nas pritišće k zemlji i prijeći nam prigrliti križ. Bez križa je nemoguće hoditi kroz korizmu. On je oslonac uz koji se možemo uspraviti i svoj pogled uzdići prema gore. Križ je naša inspiracija. Samo

oni koji u korizmi hode u sjeni križa blistaju u sjaju uskršnoga jutra. Samo oni koji prigrlje križ za nagradu primaju vijenac slave.

Korizma je i vrijeme milosti. Post čisti tijelo i pomaže duhu da se izdigne iznad tijela, zatire u nama oholost i sebičnost i tako nas otvara prema Bogu i bližnjemu. Post potiče glad za Kruhom živim. Korizma je i vrijeme milosrđa. Svrnimo svoj pogled na čovjeka do sebe. Budimo tu za bližnjega. Svatko od nas ima svoj poziv, zvanje, talente ... Sve što imamo primili smo da podijelimo s potrebnima: siromašnima, bolesnima, ožalošćenima i odbačenima. Neka nam u tome potpora i oslonac bude križ Kristov. (Mira Ilić)

